

Lykken er en lun sommer. Og dog siger man, at lykken er lunefuld. Problemet med lykken kan være, at den synes upersonlig. Det upersonlige er ikke nok. Det kan være rart, når det blæser, at finde lun og læ, men på længere sigt må vi også have nogle lune forhold. Der må være noget, vi kan kalde hjem, noget, som er mere end mursten.

Engang udbød Peter over for Jesus: Herre, det er godt, at vi er her! Dér ville han gerne være. Der var lunt og godt. Selvom det ikke lige var dér, han skulle være. Alligevel erfarede han noget af det,

Jesus ville med ham. Han oplevede det, som salmisten giver udtryk for, når han siger til Gud: Lykkelige de, der bor i dit hus!

Der er et hus, et hjem, et sted, en sammenhæng, hvor det er lunt at være. Det sted kaldes noget forskelligt i Bibelen. Blandt andet kaldes det kirken. Ikke altid opleves kirken sådan, men det er det, der er målet.

Målet er at bo i Herrens hus alle vore dage. Det er et lunt miljø.

Jakob Valdemar Olsen

Tid til samtale;

» Et af aspekterne ved at sætte sig ind i kulturen var at lære at tage sig tid til at snakke. Dels lærer man meget i samtalerne, og dels kræver det tid, hvis folk skal have tillid til en

Margit og Mogens Højgaard
Jensen
side 9

Gud er med;

» At rejse ud er jo ens egen beslutning, men det er godt at hvile i, at det er Gud, som åbner og lukker døre og sender os og bruger os der, hvor han vil

Bente og Per Jerup
side 11

Bibelkommentar;

» Credo kommentaren til Matthæusevangeliet bør være obligatorisk for enhver forkynner. Den er også egnet for ledere og deltagere i bibelstudiegrupper

Hans Lundby
side 12

Dåbsfest i Skjern

Tre blev døbt ved pinsegudstjeneste med international stemning

AF RUTH TORP SVENDSEN

"Jesus Kristus er verdens frelser, og han er *min* frelser".

Den hilsen blev en forsamling på 150 festglade mennesker af mange forskellige tungemål og nationer mødt med, da LM-kirken i Skjern holdt pinse- og dåbsgudstjeneste.

"Jeg er et nyt menneske". Sådan sagde congoleseren Gloire, efter at han sammen med sine to søskende Mugisha og Jeanne var blevet døbt. Dåben foregik efter de tre søskendes ønske med fuld neddykning og skete fem kilometer fra Skjern i en smuk, parklignende have med en fin sø.

Efterfølgende var der fællesspisning, musikalske indslag og tungetriller.

Læs side 5 Enok Sørensen, der er hyrde i LM-Kirken i Skjern, forestod den meget højtidelige dåb af de tre søskende.

FOTO: ANDERS MORTENSEN

Guds ords mur skal genrejses

IM's formand opfordrer i årsberetning til at lade Guds ord sætte skel

Vi skal ikke sætte skel for at udelukke nogen, men for at blive åndeligt bevaret, siger Indre Missions formand Hans-Ole Bækgaard.

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Ligesom Ezra og Nehemias måtte genrejse muren om Jerusalem, da de vendte hjem fra eksilet i Babylon, må vi i dag rejse den mur, der udgøres af Guds ord.

Det er der et massivt behov for i en tid med stor uvidenhed om Guds ord, direkte omfortolkning af det bibelske budskab og en lovgivning, som står i kontrast til Guds vejledning.

Det skriver Indre Missions formand Hans-Ole Bækgaard i sin formandsberetning, der er blevet of-

fentliggjort i Indre Missions Tidende forud for bevægelsens årsmøde på Mørkholt her i weekenden.

"Religionsblanding, moralsk forfald og lovløshed er vanskeligt at anfægte, fordi det har vundet hævd, at ingen har ret til at sige, hvad der er sandt ud fra Guds ord. Mest af alt: Det fører mennesker væk fra Gud og den evige frelse," skriver IM-formanden.

Det nødvendige skel
At genrejse muren i dag, indebærer ifølge Hans-Ole Bækgaard at leve et synligt liv som kristne og at leve

forankret i Guds ord og gøre det forståeligt og kendt.

Indre Missions formand medgiver, at der findes eksempler i vækkelsesbevægelsernes historie på, hvordan der blev sat skel på en forkert måde, så det blev årsag til kløfter mellem *dem* og *os*.

"Det har afskrækket, så vi er blevet tilbøjelige til at udviske de fleste former for (for)skel."

Og det mener formanden er uheldigt.

"Det handler dybest set om, hvordan vi kan blive bevaret som Guds børn, og hvordan vi kan leve blandt

andre som hans folk. At rejse muren og sætte skel sker ikke for at udelukke nogen, men for at blive åndeligt bevaret og forvalte den arv, vi er blevet betroet, så næste generation kan høre et sundt evangelium," slår IM-formanden fast.

Stort underskud

Indre Mission har i det forløbne år gennemført en større strukturændring. Generalsekretær Thomas Bjerg Mikkelsen håber på et lille plus på bundlinjen i 2014. 2013 resulterede i et rekordstort underskud på godt 11 millioner kroner.

Dan Hessellund; Bibelglæde er en væsentlig sag at have fokus på

Bibelglædens dag i Vestjylland

400 LM'ere blev bispist ved afdelingens årsmøde

AF KAJA LAUTERBACH

Det overordnede tema for årsmødet i Vestjyllands Afdeling den 31. maj-1. juni var Bibelglæde, og det var inspireret af LM's satsning Bibelglæde 2014. Årsmødet, der var for hele familien, blev holdt på Sædding Efterskole. 400 mennesker fra hele afdelingen deltog i weekendens arrangementer.

Afdelingssekretær Dan Hessellund understreger dog, at LM's fælles satsning på bibelglæde ikke var den eneste grund til temaet. Han

mener nemlig, at bibelglæde er en væsentlig sag at have fokus på.

De to prædikanter, redaktør Birger Reuss Schmidt og LMH-forstander Henrik Nymann Eriksen, kom rundt om flere facetter ved bibelbrug. For eksempel "Bibelens troværdighed og gavnlighed" og "Bibelglæde og missionsglæde". Lørdag aften havde missionær Hanna Rasmussen et indlæg om kaldet til at række bibelglæden længere ud.

Festmiddag til alle
Ved årsmøderne i Vestjyl-

land plejer deltagerne at have mad med hjemmefra, som man spiser rundt på skolen eller udenfor på græsset.

"Denne gang ville vi imidlertid gerne gøre det til én stor fællesspisningsoplevelse. En del af en fest er jo, at man inviterer til middag," siger Dan Hessellund.

Derfor stod køkkenet på Sædding Efterskole for at bispise de mange deltagere, og Dan Hessellund er meget tilfreds med den måde, det blev gjort på – endda uden at vide, hvor mange der kom.

LM-Vestjyllands årsmøde var for hele familien.

Ny prædikant på Bornholm

LM Bornholm har indsat Finn Andersen i tjenesten som prædikant efter endt prøvetid.

Afdelingsformand Jørn Bech glæder sig over, at der er nogle, der vil gå ind i tjenesten med at bringe evangeliet om Jesus Kristus ud.

"Vi har glædet os over at høre Finn prædike i lidt mere end to år, og vi glæder os meget til at høre ham fremover. Vi ønsker ham Guds rige velsignelse," siger han.

46-årige Finn Andersen glæder sig over den fantastiske "sidegevinst", der er ved prædikantopgaven:

"Det giver nemlig mig utrolig meget og er en stor glæde for mig at være 'tvunget' til at sætte mig dybere ind i Guds ord," siger han.

Finn Andersen er skolelærer. Han er gift med Pernille, og familien, der også tæller tre børn, bor i Rønne.

kl

essens;

Om at feje for andres døre

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR
JOC@DLM.DK

For nogle uger siden læste jeg i en bog af den norske teolog Paul Otto Brunstad *Klogt lederskab* (Klim 2012) følgende sætning: "Mange miljøer er gode til at feje for andres døre; men fejer de lige godt for deres egen?"

Jeg indrømmer, at jeg kom til at tænke på os i LM!

I LM har vi meninger om mangt og meget. Det hænger blandt andet sammen med, at LM er et lærebevidst miljø, og Gud ske tak for det.

Vi tror, at den sunde lære er en kilde til liv og ikke en blokering for liv. Og vi er villige til at tage en fight for den.

Det er en bibelsk pointe, at sund lære fører til sundt liv (for eksempel Tit 1,11-13).

Og alligevel er der en berettiget advarsel til os i Brunstads ord.

Der er nemlig forskel på den lærebevidsthed, der har perspektiv og varme, fordi den udspringer af omsorg for mennesker og for troens liv. Og som skyldes, at vi vil tydelig mission. Og så den, der bliver til find-frem-fejl-hos-de-andre. Den, der udvikler sig til åndelig selvfyldelse – for nu at tale nydansk.

En af mine venner – som har sit miljø i Dansk Oase – sagde for nogen tid siden til mig, at han synes, at LM for tit optræder som "den æld-

ste søn": Ham, der ikke ville være med i festen for den fortabte lillebror (jævnfør Luk 15,11-32).

Barske ord, men værd at overveje. Paulus taler til sin medarbejder Timotheus om den holdning, læremæssig samtale og retledning skal ske i: "... en Herrens tjener skal ikke strides med nogen. Han skal være venlig mod alle, være en god lærer og finde sig i ondt. Han skal med mildhed irettesætte dem, der siger imod" (2 Tim 2,24).

Mildhed kan vise sig, når alt tages op i bedste mening; når man forsøger at forstå, før man kritiserer; når man anerkender det, den anden har ret i; når man tør lære af den "modpart", som gør noget bedre end os; når man vil holde fest sammen med enhver, der vender sig til Jesus,

selv om det var naboen, der scorede denne gang.

Og måske ikke mindst: Når jeg modstår fristelsen til at stive min egen position af ved konstant at skulle mene noget om andre. Og som følge deraf bliver mere optaget af at rette på egne skævheder end andres.

Kort sagt: Når jeg gør mod andre, hvad jeg vil, de skal gøre mod mig.

LS besluttede på sidste møde, at et pejlemærke for vores kommunikationsstrategi fremover skal være mere fokus på det, vi siger "ja" til. Det betyder ikke, at al form for lærekamp og kritik af usunde tendenser er aflyst. For til det sunde ja hører altid et "nej."

Men der er en hovedsag, som vi gerne vil minde hinanden om.

penta byg a/s
HOVED- OG TOTALENTREPRISER
pentabyg.dk

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Birger Reuss Schmidt, ansv. red.
direkte tlf. 48 20 76 83
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Artikler i Tro & Mission kan også anvendes på LM's hjemmesider

Pris
Danmark: 390 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 490 kr. pr. år.
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord – max. 50 ord.

Deadline
Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 24. juni 2014.

Fritidsjournalister
Bornholm

Helmer Olsen
T 23 44 59 73
E helmer.olsen@hotmail.com
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk

Sønderjylland-Fyn
Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

Joan Nørremark; Jeg syntes ikke, at de børnebibler, som var i et nutidigt og spændende sprog, var bibeltro

Bibelen for banditter

En gruppe fra Videbæk har udviklet en e-bog med bibelfortælling og aktiviteter for børn – en app er på vej

AF KAJA LAUTERBACH

Joan Nørremark fra Videbæk er gået i gang med at lave en e-børnebibel og en app med bibelaktiviteter for mindre børn.

Årsagen er, at hun ikke synes, at de børnebibler som er i et nutidigt og spændende sprog, er bibeltro.

Den opdagelse gjorde hun, da hun og hendes familie for tre år siden var på bibelcamping. De to børn på et og tre år havde ikke lyst til at gå til børnemøder, og derfor havde familien forskellige børnebibler med, som de kunne sidde og kigge i under møderne.

E-bog og app

Joan Nørremark, der har kommet i LM hele sit liv, gik i gang med skrive. Det er blevet til børnebibelen *Bibelen*

Joan Nørremark ønsker, at børn skal lære Bibelens Gud at kende.

for *banditter*, der skal udgives som e-bog.

Projektet har udviklet sig siden den første ide. Der er flere, der synes, det er en god ide, og de er nu en arbejdsgruppe med mange kompetencer, der står bag.

Lige nu arbejder de på at lave en app til tablets, der er målrettet til børn i alderen tre til seks år.

App'en tager udgangspunkt i *Bibelen for banditter*, som vil være tilgængelig som e-bog. Derudover vil nogle bibelfortællinger blive læst op, mens forskellige lege og aktiviteter er tilgængelige.

Bibelundervisning

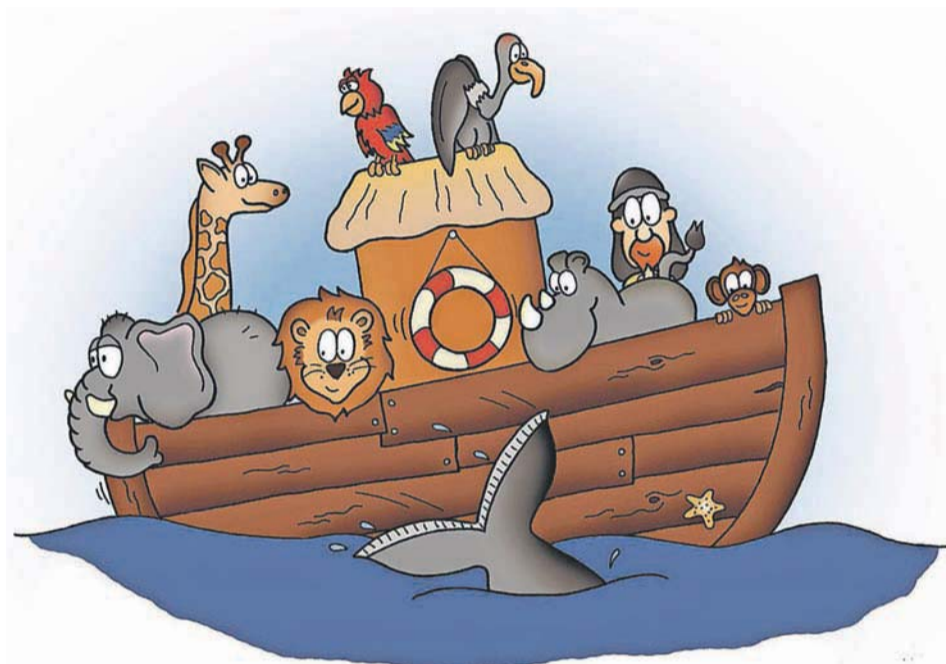
Joan Nørremark skrev en

række bibelfortællinger, som hun delte med andre børnefamilier, og kommentarerne var, at de var spændende, og at børnene var fanget af den. De mange positive tilbagemeldinger gjorde, at Joan Nørremark fortsatte – og hele *Bibelen for banditter* tog form.

Hun fortæller, at hun og den øvrige arbejdsgruppe ønsker, at børn lærer Bibelens Gud at kende gennem et univers med bibelfortællinger, leg og aktiviteter.

"Vi tænker det som et spændende supplement til bibelundervisningen i kristne familier, men vi vil også gerne nå de børn og familier i Danmark, som ikke har et særligt stort kendskab til Bibelen," siger hun.

"Vi tror, en app er lettere

App'ens opgaver knytter sig til Bibelens fortællinger og illustrationer.

tilgængelig i de børnefamilier, som ikke har et naturligt forhold til bibellæsning. Her kan børn på egen hånd få lov til at lytte og lege sig ind i et kendskab til Gud."

Evangeliet er gratis

Der er ikke så mange om-

kostninger ved at udgive en e-bog, men en del omkostninger forbundet med at udvikle og vedligeholde en app.

Projektgruppen fra Videbæk glæder sig dog over, at de allerede har flere tilsagn om økonomiske midler til projektet. Udgifter til ved-

ligeholdelse af app'en skal dækkes ved, at man skal betale for adgang til aktivitetsfunktionerne med leg og læring.

"Men Bibelen skal være frit tilgængelig. Evangeliet er nemlig gratis," siger initiativtager Joan Nørremark.

Bibelen på Folkemøde

Ti debatter blev gennemført på standen "Folk og Tro"

AF HELMER OLSEN, FRITIDSJOURNALIST

LM var repræsenteret på Folkemødet i Allinge den 12.-15. juni på standen *Folk og Tro*. Det skete i samarbejde med Indre Mission, Evangelisk Luthersk Missionsforening, KFS, MF og Retten til Liv.

Mange og vidt forskellige mennesker deltog i de ti spændende debatter, der blev gennemført. Et af dem havde temaet: *200 års bibelglæde*. I år fejrer Bibelselskabet nemlig 200 års jubilæum, og LM har fokus på Bibelglæde.

Generalsekretærene Morten Thomsen Højsgaard fra Bibelselskabet og Jens Ole Christensen fra LM holdt oplæg om sammenhængen

De kirkelige organisationer oplevede et godt fremmøde ved deres stand på Folkemødet på Bornholm.

mellem Bibelen og glæde, og det særlige ved Bibelen set i et historisk, kulturelt og åndeligt perspektiv.

Jens Ole Christensen sagde blandt andet, at Bibelen er den mest *menneskelige* bog og samtidigt den mest *guddommelige* bog.

"Alle kan spejle sig i Bibelen. Her kommunikerer Gud med mennesket, og der er et guddommeligt, bankende hjerte inde i Bibelen. Samtidigt vil det menneske, der kommer i nærheden af Bibelen, også opleve besværet med den, at den afslører og

måske gør ondt, fordi den kalder til opgør," sagde han

Mange veje til Bibelen

Morten T. Højsgaard fortalte, at han begyndte at læse i Bibelen, fordi han som dreng fik sin fars kasserede bibel. Kasseret, fordi faderen var kommet til at hælde en kop kaffe hen over den. Han oplever, at der er mange forskellige veje ind til bibellæsningen, og at Bibelen fortsat er en stor inspirationskilde for mange mennesker.

Det er derfor vigtigt, at Bibelen oversættes jævnlige, måske endda for hver generation, for at den stadig er læsbar, og for at mennesker finder den relevant.

"Bibelen skal kunne forstås af alle, også af den unge generation," slog Bibelselskabets generalsekretær fast.

FOTO: KAJA LAUTERBACH

God tilslutning til Folk og Tro

"Vi har haft et rigtig godt Folkemøde med mange gode debatter og events."

Det konkluderer afdelingsformand Jørn Bech efter de fire dage på standen *Folk og Tro* i Allinge på Bornholm.

Han fortæller, at gruppen bag standen i år havde satset på et betydeligt større og stærkere program end sidste år. Blandt andet var de deltagende organisationers topfolk i højere grad med i debatterne.

Det stigende fremmøde til Folkemødet generelt smittede også af på *Folk og Tro*. Mellem 40 og 80 personer deltog i debatterne. Jørn Bech vurderer, at det i høj grad var missionsfolk, "men også mange andre".

Størst tilslutning var der, da Fangekoret fra Vridsløselille Statsfængsel sang, og IM's generalsekretær Thomas Bjerg Mikkelsen efterfølgende interviewede fem af korets medlemmer.

"Vi klør på igen næste år, hvor vi kan arbejde videre med de gode erfaringer, vi har fået i år," siger Jørn Bech.

Anne Christine Pedersen; Engang var Cambodja et stort rige, som forsvandt. Nu fortæller vores missionærer derude om et andet stort rige, som ikke forsvinder: Guds rige

Cambodja-basar i Nykøbing Falster

Sommerafslutning i Danmarks sydligste børneklub

Carsten K. Madsen inviterede børnene med ud til sin bil efter mødet, så de kunne hilse på flere af hans brevduer.

FOTO: HELMER OLSEN

Duer på spil i Rønne missionshus

AF HELMER OLSEN, FRITIDSJOURNALIST

På Kr. Himmelfartsdag inviterede LM Bornholm til stævne for international mission i Rønne missionshus.

Missionskonsulent Reidar Puggaard Poulsen var inviteret til at forkynde Guds ord og til at give en orientering om aktuelle emner inden for det internationale missionsarbejde, ligesom han gav en orientering og viste nogle billeder fra LM's nye hjemmeside, som vi glæder os til "går i luften".

Carsten K. Madsen havde et indslag for børnene, som jeg tror vil blive husket af såvel børn som af alle os andre. Han fortalte kort om pinsen og om Helligåndens komme og om Guds Ånd, der hvilede over Jesus i form af en due, da han lod sig døbe af Johannes.

Som "blikfang" for dette havde Carsten taget en af sine fine, hvide brevduer med ind på prædikestolen, hvor han tog den frem fra en skoæske.

Ved mødets afslutning inviterede han alle børn med ud til sin bil, hvor han havde yderligere en halv snes hvide brevduer gående i en kurv. Dem fik nogle af børnene lov til at holde i hænderne og slippe løs, og vi så, hvorledes de hurtigt steg til vejrs og meget målrettet satte kursen mod hjemmet i Østermarie.

Helt sikkert ville de nå hjem til Hjortsvang før Vibeke og Carsten Madsen.

Desserten ved sommerfesten i børneklubben var smukt udskåret frugt.

FOTO:

AF JAN NIELSEN
FRITIDSJOURNALIST

Fredag den 6. juni var der sommerafslutning i Danmarks sydligste børneklub, nemlig fredagsklubben, der samles på Lindeskovskolen i Nykøbing Falster.

Temaet var Cambodja med cambodjansk mad og salg af smykker og andet, som børnene har lavet, til fordel for LM Kids' indsamlingsprojekt, der i år går til Cam-

bodja. Overskuddet blev på cirka 2.500 kroner.

Mange nationaliteter
Lindeskovskolen ligger i den sydlige ende af Nykøbing F, omgivet af parcelhuse og boligblokke. Her bor der mennesker af rigtig mange nationaliteter. 40-45 af dem var mødt frem til festen i klubben, og deres hudfarver udgjorde en farvepalet med mange farver.

Det cambodjanske flag vajede i lokalet, og varmen gjorde sit til, at man følte sig hensat til Cambodja.

Aftenen begyndte med den cambodjanske mad, der bestod af nudler med kødsovs og smukt udskåret frugt til

dessert efter asiatisk skik.

Rundede af med basar
Efter maden fortalte en af lederne i klubben, Anne Christine Pedersen, lidt om Cambodjas historie. Hun nævnte blandt andet, at engang var Khmerriget et stort rige, der dækkede det meste af Vietnam, Laos, Myanmar/Burma og andre lande, men pludselig forsvandt det pist væk.

"Engang var det et stort rige, som forsvandt. Nu fortæller vores missionærer derude, cambodjanerne om et andet stort rige, som ikke forsvinder: Guds rige."

Aftenen sluttede med basar. Her kunne man blive

fotograferet henslængt i en cambodjansk hængekøje, købe de ting, børnene havde lavet, drikke kaffe, snakke og så videre.

Jesus er det vigtigste
Ingen ved nøjagtigt, hvor mange år der har været børneklub på Lindeskovskolen. Men begge de tilstedeværende ledere har været med i over 30 år.

Den begyndte som søndagsskole og er senere gået over til samling om fredagen. Børnetallet er gået op og ned, og selvfølgelig er det dejligt, når der kommer mange børn, men det er vigtigere, at der er tilbud om at høre om Jesus.

Rekordstor tilstrømning til LMH

AF DITTE OLSEN

60 elever begynder på bibelskole til august, og der er stadig få ledige pladser.

"Finanskrisen er næsten overstået, og vores øgede markedsføring er ved at slå igennem."

Det er forretningsfører Bent Enevoldsens umiddelbare forklaring på antallet af elever, der efter sommerfe-

rien skal gå fem måneder på Luthersk Missions Højskole.

"Og så er det nok heller ikke helt uden betydning, at vi netop til elever på efterårsholdet 2014 giver et ekstraordinært tilskud på 3.000 kroner," tilføjer forretningsføreren med et skævt smil.

Sidste år ved samme tid var der 25 tilmeldt, og siden 2008 har efterårsholdene ligget på omkring 40 elever, mens forårsholdene har lig-

get stabilt på omkring 60 de seneste 10 år.

"Vi er utrolig taknemmelig for, at vi allerede nu næsten har fuldt hus til efteråret," siger forretningsføreren.

Øget interesse og øget markedsføring

Forstander Henrik Nymann Eriksen er enig og håber på, at det er en permanent vending.

"Jeg tror, at en væsentlig

grund til det øgede elevtal er en stigende interesse blandt unge kristne for at tage på bibelskole, og derfor har responsen på vores ekstra markedsføringsindsats båret frugt," siger han.

En af skolens nye indsatser er "Spørg-om-tro"-videoer, som publiceres på YouTube en gang om måneden. De er blevet set cirka 9.000 gange, siden den første blev publiceret i oktober 2012.

Keld Lauridsen; Jeg glæder mig så meget over, at Samir og jeg kan læse i Bibelen sammen, og at jeg gennem det kan få bekræftet, at Jesus gav sit liv på korset

Samir fik Keld til at læse i Bibelen

I dag læser de Bibelen sammen. De oplever, at Gud leder dem til, hvad de skal læse

AF KAJA LAUTERBACH

"Er du kristen?"

Det spørgsmål stillede 19-årige Samir Jamal Taya fra Karup til mange mennesker, han mødte i foråret 2013.

Han var selv kommet til tro på Jesus som sin frelser kort tid forinden og oplevede, hvor godt er, at have et levende håb.

"Jeg ville, at alle mennesker skulle vide, at de har brug for en frelser," siger han.

Men mange mennesker var afvisende, og det var ikke sjovt. Dengang vidste han nemlig ikke, at det er en god ide at vinde menneskers tillid, før man begynder at tale om troen og Jesus.

Derfor overvejede Samir Jamal Taya at stoppe, men hans mor opfordrede ham til at blive ved. Og det har han bestemt ikke fortrudt, for en dag mødte han Keld Lauridsen.

"Han stod på Viborg busstation og kiggede ud i luften. Han lignede ikke en, der havde travlt, så jeg gik hen og stillede mit spørgsmål til ham," siger Samir Jamal Taya, der er født i Irak og kom til Danmark som syvårig.

Fortsatte samtalen i Viborg Domkirke

Keld Lauridsen blev meget forbavset. Han regnede med, at en fyr med et arabisk udseende var muslim, og han kunne ikke forstå, hvorfor en muslim spurgte ham, om han var kristen.

Samir Jamal Taya skyndte sig at indskyde, at han ikke var muslim, men kristen.

Men Keld Lauridsen blev ikke kun forbavset – også nysgerrig og tænkte, at han ikke kunne sige, om han var kristen. Han svarede, at han troede på Bibelen, men manglede vejledning i, hvordan han skulle læse i den.

Det var en kold martsdag, og hvis de to skulle fortsætte samtalen, skulle det være inden døren. Det skulle også være et sted, hvor Keld Lauridsen, der er eks-alkoholiker ikke blev fristet.

Han foreslog så, at de skulle mødes i Viborg Domkirke og snakke videre. De

Keld Lauridsen (tv.) og Samir Jamal Taya mødes hver uge og læser i Bibelen sammen.

blev enige om, at de skulle læse i Bibelen sammen, og aftalte at mødes efter to dage.

Samir Jamal Taya blev på en gang overrasket, glad og nervøs.

"Overrasket over, at han foreslog, at vi skulle mødes i kirken. Glad for, at en var interesseret i at snakke om det, der interesserer mig. Og nervøs, fordi jeg var nyomvendt og ingen erfaring havde i at tale om Jesus," siger han.

Ville gerne læse i Bibelen igen

Keld Lauridsen, der nu er 52 år, havde dengang ikke nogen kontakt til kristne og havde meldt sig ud af folkekirken, fordi han ikke syntes, den har det forhold til Bibelen, som den skal have.

Han havde nemlig læst i Bibelen sammen med sin mor. Hun døde imidlertid, da han var 14 år, og så gled bibellæsningen ud.

"Jeg tror, det er derfor, jeg sagde ja til at læse i Bibelen sammen med Samir. Fordi jeg tror på, hvad der står i den om Jesus: at han er vejen til, at jeg kan få det bedre, at han er genopstået, og jeg derfor kan få det evige liv," siger han.

Det har ligget et sted i baghovedet hos den tidligere maskinfører og rørlægger hele livet. Og han tror, at det er derfor, det lykkedes ham at stoppe med at drikke i marts 2011.

Gud lægger læseplanen

Keld Lauridsen og Samir Jamal Taya mødes en gang om ugen for at læse i Bibelen og bede sammen. Samir Jamal Taya kommer med et oplæg, som de taler om, og så går de en tur i skoven og nyder Guds skaberværk.

med Keld Lauridsen over telefon.

Jesus skal have al æren

Keld Lauridsen og Samir Jamal Taya takker Jesus for, at de mødtes den dag i marts 2013.

"Det var Herrens nåde, og Jesus skal have al ære," siger de begge to.

"Jeg glæder mig så meget over, at vi kan læse i Bibelen sammen, og at jeg gennem det kan få bekræftet, at Jesus gav sit liv på korset, så jeg kan få syndernes forladelse, ved at give Jesus lov til at blive Herre i mit liv," siger Keld Lauridsen.

Han bor til leje hos en kristen familie i Thorsø ved Hammel og regner med, at han snart skal have sit eget. Han kommer nu fast i den tværkulturelle bibelkreds sammen med blandt andre Samirs familie og Enok Sørensen.

"Vi har ikke nogen læseplan eller går frem efter et skema. Jeg kender kun mit eget indre. Derfor kan jeg ikke selv forberede et oplæg, men Jesus leder mig i det. Gud kender hjerterne, og ved, hvad vi brug for at høre," siger Samir Jamal Taya.

"Om aftenen holder jeg andagt sammen med min mor, hun blev omvendt kort tid før, vi kom til Danmark i november 2000. Vi beder

sammen og læser i biblen, ligesom når jeg er sammen med Keld."

Han tror, at de på den måde kommer til at arbejde med det, Gud vil have. Hvis man selv planlægger, bliver det let noget, man selv har valgt, tænker han.

Siden 2002 er hans mor kommet i en bibelstudie-gruppe i Kjellerup, som tværkulturel konsulent i LM Enok Sørensen leder. Her

har Samir Jamal Taya også været med siden 2012. Ud over det tager han til møder i Luthersk Missions Unge i Herning og kommer i LM Kirken i Herning sammen med hele sin familie. I marts 2013 blev han døbt her.

Den 21-årige unge mand er lige ved at afslutte 10. klasse. Til august tager han på Luthersk Missions Højskole i Hillerød, og han sætter på at holde kontakten

PRIS

696.000,-

Det koster det for LM om året at drive det tværkulturelle arbejdet i Danmark.

STØT NU

Du kan gøre en forskel! Indbetal din gave på konto 2230 – 0726496390

Dåbsform gør ingen forskel

Både overøsning og neddykning er kristen praksis

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Det var en dåbshandling ud over det sædvanlige, da tre congolesiske søskende blev døbt i LM-kirken i Skjern pinsedag.

Mugisha Mutabazi, som er 26 år og bor i Tarm, Gloire Rutikanga på 17, som går på fodboldakademi i Ikast, og Jeanne Bintu på 14, som går i 8. klasse i Skjern, havde nemlig ønsket, at dåben

skulle ske ved fuld neddykning. Sådan foregår dåb i den kristne sammenhæng, hvor de kommer fra, og hvor dåbssynet er baptistisk.

Enok Sørensen, der er hyrde i LM-Kirken i Skjern, har givet de tre unge konfirmationsundervisning og forestod også dåbshandlingen. Han forklarer:

"I LM-kirken i Skjern er der mange med udenlandsk baggrund. Dem vil vi gerne give plads og rum så

længe, det sker på bibelsk grund. Vi står fast på vores lutherske dåbssyn, men selve dåbsformen er ikke afgørende."

Stærkt symbol

Helt frem til reformations-tiden var kirkens almindelige praksis, at dåb foregik ved neddykning, men det blev ændret til overøsning af hensyn til barnets helbred.

Enok Sørensen gør gældende, at det ikke er

mængden af vand, der har betydning for dåben, men synes, at neddykning meget stærkt symboliserer dåbens indhold, som den udtrykkes i Romerbrevet kapitel 6. Han fortæller også, at det for mange af de tilstedeværende var en meget stærk oplevelse at overvære dåben.

LM-Kirken har dog ikke tænkt sig generelt at ændre dåbsform, men vil fortsat døbe børn ved overøsning.

verden;

Avisen Dagen; Det er meget betænkeligt at tvinge præster til at afvise mennesker, som beder om forbøn for noget, de oplever som en byrde

Ny kristen musikfestival på Sjælland

Til efteråret danner Johannesskolen i Hillerød ramme en ny kristen musikfestival med både danske og udenlandske kunstnere. Festivalen, der har fået navnet *A day of Praise*, finder sted lørdag den 27. september.

Festivalen kommer til at byde på både velkendte og nye navne fra den kirkelige moderne musikscene fra både ind- og udland. Det er nordsjællandske nor:lyd og andre lokale bands, Sofie Alexandersson fra Sverige, Steph Macleod, Royal Foundlings og Ian Green fra Storbritannien.

"Vi prøver at ramme bredt, så der er lidt for enhver smag med bands fra Storbritannien, Sverige og Danmark" siger Peter Carlsen, der er en af initiativtagerne bag *A day of praise*.

Håber på tilbagevendende event

En gruppe kristne i Nordsjælland – med det kristne bookingbureau Jfish i spidsen – har gennem længere tid arbejdet med tankerne om at lave en kristen musikfestival, og nu bliver visionerne en realitet.

Arbejdsgruppen bag festivalen satser på, at festivalen bliver så stor en succes, at *A day of Praise* vil blive en årlig musikevent med vokseværk.

"Vi ønsker at nå ud til mennesker med det kristne budskab gennem sang og musik og håber derfor på rigtig mange besøgende," siger Peter Carlsen.

Se mere på facebook: www.facebook.com/AdayofPraise.

kl

Videomateriale til Møder med Jesus

Sidste år udgav Selskab for Bibelsk Arkæologi (SBA) bogen *Møder med Jesus* i samarbejde med Bibellæser-Ringen. Nu har de udgivet en række videoer til bogen.

Møder med Jesus er en gennemgang af Markusevangeliet i 45 afsnit. Den er skrevet af SBA's nye formand Morten Hørning Jensen og

er tænkt som en hjælp til at lukke Markusevangeliet op i lyset af arkæologien som en levende ramme.

Videoerne er på to til tre minutter hver. De er optaget enten i Israel "på stedet, hvor det skete" eller på forfatterens kontor i Aarhus.

Morten Hørning Jensen: "Stederne i Israel, hvor evangeliet fandt sted, giver en så god ramme om dets budskab, at vi i virkeligheden burde lave mange flere! Man kan også sige, at brugen af sociale medier flytter måske særligt unges måde at finde information fra en traditionel bog til for eksempel YouTube. Vi håber at kunne få flere i tale på denne måde".

Man kan finde videoerne på bogens informationsside: www.bibelskarkaeologi.dk/markusevangeliet.

kl

Må ikke bede for ny seksuel orientering

Svensk tv brugte skjult kamera for at afsløre konservative præster i forbudt forbøn for homoseksuelle

AF BIRGER REUSS SCHMDT

Det er nu slået fast, at præster i Svenska Kyrkan end ikke må bede om, at homoseksuelle mennesker får en anden seksuel orientering.

Helt tilbage i 2005 bestemte kirken, at den ikke ville deltage i eller støtte forsøg på at ændre menneskers seksuelle orientering. Og netop den bestemmelse satte svensk tv sig for at efterprøve i et kontroversielt dokumentarprogram med brug af skjult kamera, som blev vist sidst den 28. maj.

Tv-journalisten opsøgte flere profilerede konservative præster under dække af at være en homofil person, som søgte sjælesorg. Helt konkret bad han om forbøn for at blive befriet for sine homoseksuelle følelser.

En af de præster, der efterkom ønsket, var Bertil Murray fra Uppsala. Han bad ifølge den norske avis denne bøn:

"Vi beder om, at det vil blive muligt for ham at kunne elske en kvinde og på den måde spejle det, som du har lagt ned i skabelsen, at en mand og en kvinde kan forenes og blive ét. Og at den

Svenske præster må ikke bede om, at homofile bliver befriet fra deres seksuelle følelser.

homoseksuelle dragning, som han lever i, skal tones ned og forsvinde."

Fik påtale

Denne bøn førte til en påtale fra ærkebiskop Anders Wejryd, og Svenska Kyrkan har efterfølgende sendt en vejledning til alle ansatte om spørgsmålet.

Her slås det fast, at en præst ikke må forsøge at "reparere" eller "omvende"

homoseksuelle. Og hvis nogen opdager, at det finder sted, skal præsten anmeldes til de kirkelige myndigheder.

Ytringsfrihed kneblet

Dagen tager sagen op i en lederartikel og skriver blandt andet følgende:

"Svenska Kyrkan bliver omtalt som et af verdens mest tolerante og liberale trossamfund i dokumen-

tarprogrammet. Men der er alligevel én gruppe, de ikke tolererer, nemlig præster, som står på et klassisk synspunkt om, at homofilt samliv er synd. Deres tros- og ytringsfrihed er kneblet. Det er meget betænkeligt at tvinge præster til at afvise mennesker, som beder om forbøn for noget, de oplever som en byrde. Da forbyder man noget, som Bibelen opmuntrer til."

Etiopisk kirke vokser stadig

Mekane Yesus Kirken i Etiopien er den lutherske kirke i verden, der vokser hurtigst. Sidste år blev der lagt tæt på 1.000 medlemmer til – hver dag.

Kirken blev stiftet i 1959 og havde dengang omkring 20.000 medlemmer. I 2007 rundede tallet fem millioner, og opgørelsen for 2013 sætter medlemstallet til 6,4 millioner kristne. Alene sidste år fik kirken 343.654 nye medlemmer.

Missionsprofessor Tormod Engelsen, der selv var missionær i landet i årene

Indvielse af en ny kirke i Nyangatom i Sydvest-Etiopien.

1971-73 forklarer væksten sådan til den norske avis

Dagen: "Det kristne budskab har

mødt et behov hos det etiopiske folk. De har oplevet Guds indgreb både gennem helbredelser og åndsuddrivelsel. Desuden har kirken gennemført en modernisering i modsætning til den gamle ortodokse kirke. Det har givet folk frihed og håb."

Engelsen påpeger også, at indflydelsen fra den karismatiske bevægelse har haft stor betydning for væksten.

Norsk Luthersk Misjons-samband har i dag omkring 25 missionærer i landet. Luthersk Mission har fem.

brs

kirke;

Iben Thranholm; Det er ekstremt vigtigt, at den kristne kirke råber så højt, vi kan, mens det endnu er muligt

Kristne skal ind i debatten

Alt for mange lukker munden af frygt. Derfor vil kendt debattør nu lære andre at forsvare de kristne synspunkter

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Iben Thranholm deltog også i Retten til Livs korsmarksaktion i 2013.

Det er på høje tid, at kristne i Danmark tager ordet, hvis ikke vi skal blive løbet fuldstændig over ende.

Det mener teologen, journalisten og debattøren Iben Thranholm, og derfor inviterer hun til efteråret til kurset *Find din kristne stemme – og lær at bruge den over ti aftener – foreløbig i København.*

"Det er ikke længere socialt acceptabelt at være kristen med kirkens traditionelle synspunkter på for eksempel homoseksualitet, og jeg forudsiger, at i løbet af få år vil almindelige kristne moralværdier være kriminaliseret som brud på menneskerettighederne," siger hun til *Tro & Mission*.

En stille forfølgelse

Iben Thranholm konstaterer, at kristne synspunkter i dag i stigende grad bliver latterliggjort og marginaliseret. Hun kalder det for "en stille kristendomsforfølgelse".

"Jeg ved ikke, om udviklingen kan vendes, men det er ekstremt vigtigt, at den kristne kirke lige nu tager bladet fra munden og prøver at redde, hvad reddes kan. Vi skal råbe så højt, vi kan, mens det endnu er muligt," opfordrer hun.

Hun hævder, at 80 procent af alle såkaldte hate-crim-

mes, det vil sige forbrydelser, hvor motivet hænger sammen med offerets etnicitet, religion eller seksuelle orientering, i dag er rettet mod kristne, der holder fast i kirkens traditionelle synspunkter. Denne gruppe er således langt mere udsat end både jøder og muslimer, ligesom liberale kristne grupper heller ikke er udsat for den slags modstand.

Dele erfaringer

Kurset, som Iben Thranholm nu udbyder, henvender sig både til kristne ledere, der ønsker at blive bedre til at formulere sig om kirke og kristendom i den offentlige debat, men også mere generelt til kristne, som bare gerne vil forsvare og forklare troen over for kollegerne i kantinen eller til middags-selskabet.

FOTO: OLE SOLGAARD

På kurset vil der blive arbejdet med forskellige former for argumentationsteknikker, hvordan man får leveret sine pointer, og hvordan man kan undgå at lade sig slå ud af fordomme og modstand.

Katolikken Iben Thranholm har selv i de seneste 15 år været synlig i mediebilledet som en markant kristen debattør. Og derfor vil hun gerne dele sine erfaringer med andre. Hendes erfaring er, at der er behov for større robusthed hos kristne, som i alt for mange tilfælde holder mund af frygt for reaktionerne.

Også gerne i Aarhus "Jeg møder mange menne-

sker, som siger til mig, at det er godt, jeg er så modig og tør stå ved de politisk ukorrekte synspunkter. Det er ikke sådan, jeg selv oplever det, men det fortæller mig, at der er megen frygt og tilbageholdenhed blandt kristenfolket i dag. Det oplever jeg i hele Europa, og det er alarmerende," siger hun.

Iben Thranholm ønsker at samle en gruppe, hvor deltagerne kan opmuntre hinanden til at tage kampen op. Hvis der er basis for det, vil kurset også blive gennemført i Aarhus.

Det er Iben Thranholm selv, der arrangerer kurset i København, hvor Kristent Ressource Center (KReC) lægger lokaler til.

Ny leder i KABB

Poul Arne Nyborg tiltrådte 1. juni som daglig leder af Kristeligt Arbejde Blandt Blinde (KABB). Han afløser Birte Søgaard, der efter 14 år i foreningen nu går på pension. Poul Arne Nyborg er 43 år og cand.theol. med en master i social integration.

Den nye leder har de sidste godt to år arbejdet på deltid i KABB som informations- og kontorsekretær og bliver fremover eneste ansatte på KABB's kontor.

KABB driver Kristeligt Lydbibliotek, hvor blinde og svagsynede kan låne kristen litteratur indlæst som lyd-bog. **brs**

Redaktør bliver formand

Lektor Morten Hørning er ny formand for Selskab for Bibelsk Arkæologi (SBA). Han afløser Jan Højland, der har valgt at stoppe på posten, som han har haft i fem år.

Morten Hørning Jensen fortsætter som redaktør af det bibelarkæologiske fagblad TEL, der udkommer fire gange om året. **brs**

Tre nye i Blå Kors' bestyrelse

Juridisk konsulent Gitte Wengel, Randers, selvstændig erhvervsdrivende Bo Mejlgaard, Lystrup, og værestedsleder Jørgen Engholm Andersen, Skjern, er nye medlemmer i Blå Kors Danmarks hovedbestyrelse. Sidstnævnte blev valgt ind som medarbejderrepræsentant.

Teolog og foredragsholder Dan Kofoed Månsson, Nykøbing F, blev genvalgt til hovedbestyrelsen. **brs**

Bibelselskabet uddeler pris

Kunstneren Jonas H. Petersen, kendt fra bandet *Hymns from Nineveh*, modtog den 22. maj Bibelselskabets Pris på 10.000 kroner og et indrammet originalblad fra Christian III's bibel fra 1550.

"Jonas H. Petersen repræsenterer en ung og oprigtig søgen efter mening, der autentisk åbner for Bibelens tanker og tekster i det 21. århundrede. Han bygger bro mellem troens verden og det daglige liv. Han kombinerer dyb professionalisme med en respekt for den ramme, som bibelhistorien også udgør," sagde Bibelselskabets bestyrelsesformand Cai Frimodt-Møller i forbindelse med overrækkelsen. **brs**

Pinsestævne om Guds ære på Bornholm

AF HELMER OLSEN

Under mottoet *Giv Gud ære* samledes en god flok mennesker i Rønne Idrætshal pinselørdag om eftermiddagen.

Arrangøren var *Evangelisk Luthersk Samråd på Bornholm* – der, som de selv beskriver det – er dannet, "fordi vi på Bibelen og den lutherske bekendel-

ses grund ønsker at styrke evangeliets vækst og udbredelse på Bornholm, blandt andet ved at fremme et positivt samarbejde mellem missionsforeninger, menigheder og præster, så ressourcerne bruges i det bedst mulige samspil."

Fremmødet bar præg af, at der var andre arrangementer i pinsen, og at vejret var rigtig flot.

Først på eftermiddag-

gen var der fire forskellige workshops, man kunne deltage i. Emnerne var *Hverdagsliv til Guds ære*, *Mission til Guds ære*, *Syng og dans til Guds ære*, som var sang med børnene, og *Brug kroppen til Guds ære*, som bestod af fysiske aktiviteter på stadion.

Efter en kaffepause, hvor der var god tid til at tale sammen, var der et fællesmøde, hvor Carsten Hjorth

Pedersen, der er leder for Kristent Pædagogisk Institut, talte over dagens emne.

Han sagde blandt andet, at det, der ærer Gud, også altid er til glæde og gavn for vort medmenneske og for os selv.

Han fortsatte med at redegøre for, at Gud får ære tre forskellige steder fra – nemlig fra skaberværket, fra Jesus Kristus og fra mennesket.

Et af seminarerne var sang sammen med børnene på stævnet.

FOTO: HELMER OLSEN

farvel;

Svend Bernhard; Ydmyghed var et kendetegn for pionermissionærerne. De fremhævede aldrig deres egne bedrifter men vidste, at alt afhænger af Guds velsignelse

103 år med Brødrekirken

Når de sidste LM-missionærer forlader Sumbawanga i Tanzania, er det enden på en markant epoke

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Når Anne-Lene og Peter Olofsson i løbet af få dage forlader Sumbawanga i det sydvestlige Tanzania, markerer det afslutningen på 103 års uafbrudt samarbejde mellem Luthersk Mission og Brødrekirken i Tanzania. Så det er en af de helt store milepæle, der hermed sættes i LM's historie med international mission.

En afgørende beslutning

Der skulle gå 43 år efter LM's stiftelse i 1868, før international mission – eller hedningemission, som det hed dengang – blev genstand for en fælles indsats i foreningen. Men i 1911 traf delegeretmødet beslutning om "at optage arbejdet for hedningernes frelse i forbindelse med Brødrethrenigheden, således at en af deres allerede udsendte arbejdere bliver at betragte som Luthersk Missionsforenings arbejder."

Således fik LM gennem Brødrethrenigheden i Danmark (BDM) sine første missionærer i Unyamwezi i Vesttanzania: Kjerstine og Peder Terp.

"Det var en stor og afgørende beslutning, hvis betydning næppe kan overvurderes. Det var en rigtig beslutning, fordi Gud ville det, og fordi der hele tiden var mennesker, der var lydige mod kaldet til at ofre og til at gå ud," vurderer Svend Bernhard.

Han var sammen med sin hustru, Ingeborg, missionær i Unyamwezi i Vesttanzania i årene 1969-79, hvorefter han var missionssekretær i LM indtil 2003.

Siden da har ægteparret gentagne gange været ud-

Familien Ibsen er klar til at tage på køretur i 1927.

sendt til Tanzania i kortere perioder, og få dage efter at dette nummer af *Tro & Mission* er på gaden, rejser Svend Bernhard til Sumbawanga for at repræsentere LM ved en afskedsfest med Brødrekirken i Rukwa.

Gudgiven kærlighed

"Drivkraften i missionsarbejdet har været mennesker, der selv ved evangeliet var kommet til tro på Jesus og derfor blev bevidste om, at det samme evangelium måtte ud til folkeslagene. Der var en stor interesse for mission, som blev båret af en gudgiven kærlighed og en åbenhed for kaldet til tjeneste," fortæller han.

Et tilbageblik på familien Bernhards egen missionærtid efterlader mange billeder på erindrings nethinde, og de kredser især om de mennesker, de mødte.

"I den tjeneste, vi rejste ud til, stod vi på skuldrene

af dem, der gik forud for os, og jeg anser det for en af Guds gode gaver til os, at vi lærte nogle af pionererne at kende, både missionærer og tanzaniske ledere og medarbejdere."

Svend Bernhard nævner LM-missionærerne Johanne og biskop Søren Ibsen med 40 års erfaring (1922-62).

Familien Bernhard kom til at bo i det hus i Tabora, som familien Ibsen havde boet i gennem mange år, og kunne derfor byde Søren Ibsen velkommen i "hans" hjem, da han besøgte dem som pensionist.

Tillid til Guds omsorg

"Det var specielt at opleve ham i den kirke, han havde tjent de mange år, og være vidne til den respekt og tillid, de kristne mødte ham med," fortæller Svend Bernhard.

Stærkest indtryk gjorde det en dag, hvor han beredvilligt svarede på alle spørgsmål og fortalte meget og meget fra sine egne oplevelser i tjenesten. Så sad han lidt i stilhed med et eftertænksomt udtryk og sagde så: "Ja, her i denne stue sad mor og jeg, da vores datter Elisabeth blev

begravet i Danmark, det var i 1936."

"Der var ingen bebrejdelser hverken mod Gud eller mennesker, men en stærk tillid til, at de også i den situation havde været omsluttet af Guds omsorg," fortæller Svend Bernhard.

"Fælles for dem og flere andre pionermissionærer var deres kærlighed til folket og til den tjeneste, de havde viet deres liv til, ofte med store afsavn og personlige ofre. Deres ydmyghed var et kendetegn, og de fremhævede aldrig egne bedrifter eller resultater. De vidste, at alt afhænger af Guds velsignelse. Det var lærerigt at møde for den nye generation af missionærer."

Trofaste tjenere

Missionærrollen har ændret sig markant gennem de mere end 100 år, LM har samarbejdet med Brødrekirken i Tanzania. I de første år var missionærerne afgørende for udbredelsen af evangeliet og for etablering af et stort arbejde med menigheder, folkeskoler og anden basal undervisning, hospitaler og klinikker, bibelskole, og en administrativ enhed.

I et over 100 års forløb har der været mange vanskelige situationer at komme igennem. Man skulle for eksempel forholde sig til mange samarbejdspartnere. Ud over BDM kan nævnes Brødrekirken i England og Tyskland og senere også i Holland.

Både sejre og nederlag

I missionærgruppen kunne man finde folk fra Danmark, England, Schweiz, Sverige, Holland og USA.

"Det var et spændende internationalt fællesskab med en del variation i teologiske spørgsmål og i synet på målsætninger og metoder," forklarer Svend Bernhard.

Den allervigtigste partner var kirken og dens ledelse og medarbejdere, hvor kulturforskelle kunne være grobund for uenighed og splittelse.

"Som missionær var det vigtigt at have tålmodighed, at være mere lyttende end talende og søge at forstå baggrunden for holdninger og beslutninger. Der var mange faldgruber og megen menneskelig svaghed, som kunne være ødelæggende for kirkens troværdighed og evangeliets videre udbredelse. Ikke alt lykkedes lige godt, men Gud er langmodig og nådig mod dem, der hører ham til."

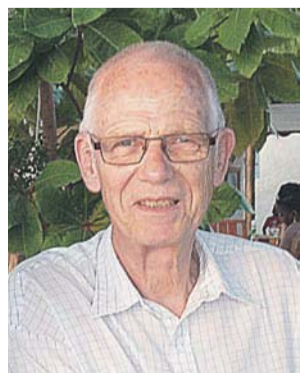
Svend Bernhard husker blandt andet, hvordan en af kirkens ledere i en konflikt-situation sagde sådan:

"Som kristne har vi altid et sted at mødes, når meninger brydes, nemlig hos Jesus Kristus, hvor vi i fællesskab kan bede om tilgivelse og vejledning."

Tak og bed

LM forlader nu arbejdet i Brødrekirken i Tanzania, men Svend Bernhard understreger, at LM's venner dermed ikke er færdige med kaldet fra denne kirke.

"Opgaven er nu at takke og bede for dem med ord lånt af Paulus: 'Vi beder om, at I med al visdom og åndelig indsigt må få fuld kundskab om Guds vilje, så I kan leve som Herren vil det, på alle måder ham til behag, og bære frugt med alle gode gerninger.'"

"Som missionær er det vigtigt at have tålmodighed og være mere lyttende end talende," siger Svend Bernhard.

Mogens Højgaard Jensen; Jeg ved ikke, hvor meget der kører videre, men kirken er da ikke faldet sammen, siden vi rejste

Vi lærte meget gennem samtale

Tidligere missionærer fik stor hjælp til at forstå kulturen af deres hushjælp og af præster

AF KAJA LAUTERBACH

Margit og Mogens Højgaard Jensen var missionærer i Rukwa i Vesttanzania i 1988-2003. De var et af de mange LM-missionærpar, der var i området på den tid, og de oplevede en stor vækst i kirken der.

Det var en stor talmæssig vækkelse, men også et ønske fra mange om at lære Bibelen bedre at kende. Mange kom fra katolsk baggrund og blev tiltrukket af, at Brødrekirken tilbød kurser for menighedsledere.

Mogens Højgaard Jensen rejste rundt i distriktet som evangelist. Hans område var halvanden gang så stort som Fyn, og i første periode satsede han på at komme rundt til så mange menigheder som muligt. Senere satsede han mere på under-

visning af centrale personer som evangelister og kirkeældste.

Margit Højgaard Jensen er uddannet sygeplejerske, men havde ikke arbejdstilbudelse som sådan. Det gav hende frie hænder til gøre det, der faldt for som undervisning af kvinder og bibelskoleelever, legestue og børneklub og skoleundervisning for missionærbørn, bogsalg, regnskab, bibelkreds for medarbejdere og evangelister og rigtig meget sygepleje på privat basis for missionærflokken, evangelister og naboer.

Ægteparret arbejdede i Brødrekirken, som LM havde haft samarbejde med i mange år.

Opdrage til kulturen

Det blev først bestemt, at familien skulle til Rukwa omkring den tid, hvor de

skulle på sprogskole. Før det havde der været snak om både Peru og Mara i Nordtanzania. Men LM's ledelse så et behov for flere medarbejdere i Rukwa, hvor der var åbne døre, som de var overbeviste om, at LM skulle gå ind ad.

Familien Jensen var glade for at komme til Sumbawanga, hvor der i forvejen var flere, som de kendte fra LM's Missonsskole. Missionærerne fik et meget tæt forhold og blev efterhånden som en "tredje familie" for hinanden.

Det nye missionærpar stod over for en lang og svær læringsproces med at finde ind i sprog og kultur, og hvad der blev forventet af dem. Her kunne de andre missionærer hjælpe, ligesom de glædede sig over at have en hushjælp, som fortalte, hvad de burde gøre.

Mogens Højgaard Jensen i samtale med lokale kristne i landsby i Rukwa i juni 2003.

Margit Højgaard Jensen kan da også i bakspejlet se, at de flere gange dummede sig og lavede situationer, hvor tanzanierne måtte bære over med dem.

Nogle ældre evangelister og præster påtog sig at "opdrage" Mogens Højgaard Jensen.

"Det var med til, at jeg fik en rigtig god fornemmelse af befolkningens tankegang og det gjorde det lettere at ramme ind i folks hverdag, når jeg prædikede og underviste," siger han.

Et af aspekterne ved at sætte sig ind i kulturen var at lære at tage sig tid til at snakke. Dels lærer man meget i de samtaler, der foregår, og dels kræver det tid, hvis folk skal have tillid til en, forklarer missionærparret.

Frimodighed til forbøn

Ægteparret Højgaard Jensen fortæller, at Rukwa er kendt

i hele Tanzania for majshøst, trolddom og sort magi. Den tankegang præger hele samfundet, og frygt, amuletter og beskyttelsesmedicin fylder også hos folk i kirken.

Mogens Højgaard Jensen undrede sig over, at så få kristne gav udtryk for et behov for hjælp mod besættelser. Men de oplevede, at der efterhånden blev større frimodighed til at søge hjælp. Det var, som om mange troede, at forbøn mod onde ånder kun hørte til i Pinsekirken.

I begyndelsen var der også store problemer med druk blandt evangelister og kirkeældste. Men det besluttede kirken at arbejde bevidst med gennem undervisning og prædiken.

Oplære andre

Efter nogle år stod det klart, at antallet af missionærer i Rukwa ville falde, fordi LM

så behov for at fordele sine resurser anderledes. Det prøvede både missionærerne og kirken at forholde sig til.

Ansvarsområderne blev lagt om fra geografiske områder til overordnede arbejdsområder, og kirken vedtog at overtage dem en efter en. Det første var den direkte evangeliserende indsats og senere oplæring og bibelundervisning i landsbyerne.

"Jeg ved ikke, hvor meget der kører videre, men kirken er da ikke faldet sammen, siden vi rejste," griner Mogens Højgaard Jensen.

For ham var det vigtigt hele tiden at have fokus på, at han ikke skulle være der altid og at være bevidst om at oplære andre og give plads til andre. Derfor forventede han altid, at den lokale præst også underviste, når de var ude i landsbyerne.

Margit Højgaard Jensen underviser bibelskolens kvindekasse (Sumbawanga) i strikning i 2001.

LM og Brødrekirken

LM's samarbejde med Brødrekirken begyndte i 1911 i det område, der dengang hed Unyamwezi, og hvor byen Tabora var en af baserne. Her var LM med i arbejdet indtil 1978, hvor samarbejdet fortsatte i Rukwa stift i den sydvestlige del af landet med baser i byerne Sumbawanga, Mpanda og den fælles præstesko i Mbeya. Indsatsen i Rukwa kom altså til at strække sig over 36 år.

I artiklen her på siden fortæller Mogens og Margit Højgaard Jensen om deres tid som missionærer dér i årene 1988-2003.

LM har derudover samarbejdet med Brødrekirken i Suriname i årene 1914-97 omkring indsatsen på børnehjemmet "Sukh Dhaam".

I dag arbejder LM's missionærer i Tanzania i Dar es Salaam, Iringa og Kiabakari.

brs

kald;

Carsten Skovgaard-Holm; Hvis Gud kalder mig til en bestemt tjeneste, må det være bedst for mig at følge kaldet. Det kan vel aldrig blive bedre for mig at lade være?

Bedst at følge Guds kald

Hvis Gud kalder, er det ikke kun til eventuel overvejelse

AF CARSTEN SKOVGAARD-HOLM

Jeg synes, vi som kristne i højere grad skal kalde hinanden til tjeneste for Gud. Hjælpe hinanden til at se, at Gud kalder os til at leve for ham.

Jeg tror, mange af os har brug for at tænke lidt mere over, hvorfor vi er her. Hvad kalder Gud mig til? Hvad vil han, jeg skal bruge mit liv og mine ressourcer på?

Når vi taler om nye prædikanter, bruger vi udtrykket, at vi vil kalde nogen til det. Det er fint og flot. Men når vi ønsker personer ind i andre opgaver i menigheden, snakker vi ikke så ofte om kald. Mere om at spørge eller opfordre nogen til det. Eller vi melder måske ud, om nogen har lyst til at gøre det eller det.

Satser deres liv

Da jeg sidste efterår var på studieophold på All Nations Christian College nord for London, mødte jeg nogle målrettede unge medstudenter. Mange af dem var meget bevidste om, at Gud havde kaldet dem til at blive missionærer. Andre var ikke så skarpe på, hvad Gud præcist ville med dem. Men de havde en stærk bevidsthed om, at Gud havde kaldet dem til tjeneste for ham.

Det gjorde dybt indtryk på mig at møde disse

Når vi søger efter nye missionærer, så handler det ikke først og fremmest om, at vi skal have udfyldt et tomt hul. Vi tror faktisk, at Gud kalder os til mission det pågældende sted.

målrettede mennesker fra alle mulige lande i verden. Mange af dem satsede deres liv for Jesus. De havde nok deres tvivl og troskriser. Men de havde fokus og retning i livet. De kom fra hele verden og var på vej ud til hele verden.

Et par fra et nord-europæisk land på omkring de 40 år havde haft gode jobs derhjemme, bolig, bil og røde bøffer. Men Gud havde kaldet dem til noget andet. De havde solgt det meste og havde nu stort set kun det, de kunne få plads til i deres kuffertyr. De var på vej til en

tjeneste for Herren blandt gadebørn i et fattigt asiatisk land.

Der var et andet yngre ægtepar fra Midt-Europa. Venlige og veluddannede folk, der sagtes kunne have haft en målrettet og prestigefyldt karriere i deres hjemland. Nu var de på vej mod en opgave som missionærer i et afrikansk land - "måske for altid", som de sagde. Gud havde kaldet dem.

Gud kalder

Vi skal vove at genrejse kaldets åndelige fane iblandt os. Når vi for eksempel søger

efter nye missionærer til det internationale missionsarbejde, så handler det ikke først og fremmest om, at vi skal have udfyldt et arbejdsmæssigt hul. Vi tror faktisk, at Gud kalder os til mission det pågældende sted. Vi tror faktisk, at Gud kalder kristne ind i konkrete missionsopgaver.

Gud har givet os et generelt kald til at gå ud i al verden med evangeliet om Jesus Kristus. Gud har givet Luthersk Mission et kald til at gå ud til nogle bestemte lande og folk.

Men Gud ikke stadig kal-

der nogen til at blive missionærer? Andet ville være underligt, tænker jeg. Set i bibelsk perspektiv.

Og hvis Gud kalder et menneske til at blive missionær, så er det vel ikke bare et tilbud? Det er ikke sikkert, det er så let at blive klar over kaldet. Men hvis Gud virkelig kalder, så er det næppe kun til eventuel overvejelse. Det gælder både internationalt og herhjemme.

Følg mig

Når Jesus i Ny Testamente kalder Levi til discipel, siger han. "Følg mig!" Og hvad gør

Levi? Siger han: "Ja - øh, det skal jeg nok overveje. Jeg skal lige vurdere, om det fremmer mine karrieremuligheder og pynter på mit cv. Jeg har også et par andre spændende ting i kikkerten?"

Næ, "han rejste sig og fulgte ham". Uden tøven. Målrettet. Selvfølgelig havde det sin pris. Men han vidste, hvad der var bedst at gøre: at følge kaldet.

Sådan må det være. Hvis Gud kalder mig til en bestemt tjeneste, må det være bedst for mig at følge kaldet. Det kan vel aldrig blive bedre for mig at lade være? Det er ikke nødvendigvis det letteste eller sjoveste. Men det bedste. På den ultimative åndelige bundlinje. Det kan have sin pris at følge Guds kald - men hvad er prisen ved at lade være?

Vist kan vi snakke om Guds kald på en usund måde. Så det bliver et psykologisk pres - mere åndeligt hensynsløst end bibelsk. En form for åndelig magtudfoldelse. Et overgreb. Det må vi ikke. Det er uforskammet og umenneskeligt.

Vi lever for Gud

Men jeg tror, det er både sandt og sundt, hvis vi tydeligt snakker om Guds kald til tjeneste. Gør det klart for hinanden, at vi ikke bare er overladt til at leve vores liv på egen slingrekurs. Men at vi lever det for Gud. "For ingen af os lever for sig selv ... når vi lever, lever vi for Herren" (Rom 14,7-8).

Jamen, så lad os gøre det!

Vi skal turde prikke til nogen

"Kunne det ikke være noget for dig at blive direktør for Soma Biblia i Tanzania?" "Med de evner og nådegaver, som du har, ville det så ikke være oplagt, at du søgte stillingen som studentermissionær i Cambodja?"

Tanke: Kunne det ikke godt gå an, hvis vi lidt mere konkret udfordrede hinan-

den til opgaver i det internationale missionsarbejde?

Som ung og kristen spørger mange af os nok: Hvad er Guds plan med mit liv? Når vi så har fundet ned i en rille - og investeret i fast ejendom - tænker vi måske ikke så meget mere over det.

Jeg tror, at det hele livet igennem er vigtigt at spørge:

Hvad vil du med mig i mit liv, Gud? For ikke at blive døve og blinde over for, at Gud faktisk godt kan kalde os i en ny retning.

Har du set opslaget?

Lige nu søger vi i LM en ny direktør til forlaget Soma Biblia. Det skal helst være en forretningsmand med

god erfaring. Her er det næsten en forudsætning, at det skal være en, der har haft et vist forløb i erhvervslivet - og som så bliver kaldet i en ny retning. Men mon Gud ikke kan gøre det?

Det kan også være, vi skal sige til en ung: Er du sikker på, at du ikke skal tage den og den uddannelse for at få

et internationalt missionsarbejde?

Eller til en, der måske er frisk fra fadet efter færdig uddannelse: "Har du set det opslag? Kunne det tænkes, at det er Guds kald til dig?"

Da jeg for nogle måneder siden var sammen med mange kommende missionærer på et kursus i Eng-

land, lagde jeg mærke til en ting. Flere fortalte, at de var på vej til at blive missionærer, fordi der var nogle andre kristne, der havde prikket til dem. Det oplevede de som Guds kald.

Den praksis kunne vi efter min mening godt tage lidt mere til os i vores miljø.

Carsten Skovgaard-Holm

» **Bente og Per Jerup;** Vi tænkte, at hvis ikke der viste sig noget, var det, fordi vi skulle blive, hvor vi var. Så vi slog os til ro med, at det var der styr på

Takker Gud for vores missionærkald

For Bente og Per Jerup tog livet en drejning, da de efter tredive års ægteskab rejste til Tanzania for at blive missionærer

AF BENTE OG PER JERUP

Det er både spændende og udfordrende at rejse ud som missionærer midt i livet.

Spændende og en gave er det efter 30 års ægteskab sammen at kunne rejse til et andet land og i fællesskab lære nyt og arbejde i en helt anderledes kultur end den, vi kender til.

Da følges ydmyghed og taknemmelighed ad. Ydmyghed over for de opgaver, vi skal varetage i et fremmed land. Taknemmelighed over at få muligheden og opleve at blive velsignet med det, vi har brug for i hverdagen.

Glæde og savn

En af udfordringerne er savnet. At savne og glædes går hånd i hånd, når afstanden øges. Som modne voksne

efterlader vi jo den nære familie i Danmark, mens yngre tager familien med.

Det betyder, at alle familiesammenkomsterne bliver holdt uden os, og at vi må savne nærværet og samvær

ret med vores børn og børnebørn og for os også vores forældre.

Men midt i savnet at få nyheden om endnu et barnebarn gør, at glæden finder sin plads. For glæden har

afstand ingen betydning.

De små grå

En anden udfordring er, at de små grå ikke længere er helt så hurtige til at lære, som da vi var yngre, og der

I 2012 havde Bente og Per Jerup i et års tid tænkt på at rejse til et andet land og gøre noget sammen. De undersøgte forskellige muligheder, uden at det førte til noget. Den sommer gav de så Gud et år til at finde noget.

"Vi tænkte, at hvis ikke der viste sig noget, var det, fordi vi skulle blive, hvor vi var. Så vi slog os til ro med, at det var der styr på," fortæller de.

I januar 2013 ser de så i Indre Missions Tidende en annonce, hvor LM søger missionærer til Soma Biblia i Tanzania. Opgaverne passede godt til deres erhvervs-erfaringer og kompetencer, så de besluttede at søge.

"Det endte med, at LM valgte os til opgaven, og det takker vi Gud for," siger de i dag.

skal kæmpes lidt mere for at lære et nyt sprog. Det betyder, at vi i hverdagen mangler ord for at kunne kommunikere det videre, vi gerne vil formidle.

Men at have godt 50 års liv bag sig med alt, hvad det har budt på, kan være et godt modspil til de små grå kamp, når hverdagen skal

fungere langt hjemmefra.

Det er Gud, der sender

At rejse ud er jo, uanset om vi er yngre eller ældre, ens egen beslutning, men det er godt at hvile i, at det er Gud, som åbner og lukker døre og sender os og bruger os der, hvor han vil, og at han er med os alle hver eneste dag.

Hvad er vores kald?

AF OLE SOLGAARD

Som kristne er vi kaldet til et fællesskab med Jesus, der sætter spor i vores daglige liv, og som kan medføre konkrete opgaverrelaterede sporskift. Vi er kaldet ved evangeliet (2 Thess 2,14). Det indebærer både hvile (tro), vækst (hellighed) og arbejde (opgave).

I vores traditionelle sprogbrug har vi lagt vægten lidt forskelligt.

I den klassisk lutherske forståelse er kald først og fremmest identisk med jordisk arbejde. Luthers bibelske pointe var: Gør din pligt i dine hverdagsrelationer og -opgaver. Det er Guds kald til dig!

I den pietistiske forståelse har kald typisk handlet om et konkret menneskes konkrete opgave. Der er flere bibelske eksempler på den side af sagen: Der er en særlig opgave i Guds plan med verden, som er lagt hen til dig, og som du måske må sætte noget an-

Luther fokuserede på kaldet i familien og på arbejdspladsen.

det til side for!

Magnus Malm har i bogen *Vejviser* inspireret os til at skelne mellem kaldet og sendelsen. Hans pointe er, at vi først og fremmest er kaldet til at være hos Kristus. Det er et evigtvarende kald. Deraf udspringer sendelsen til verden i en eller anden tjeneste, som er midlertidig.

Tilsammen peger de tre traditioner på flere aspekter af livet i efterfølgelse af Kristus.

Malms skelnen hjælper os til at fastholde vores identitet i Jesus, så vi ikke

fristes til at få vores identitet i opgaverne. Den pietistiske forståelse rusker op i vores magelighed, så vi ikke gror fast, men hele tiden spørger Gud, hvorhen han vil sende os i verden. Den lutherske kaldsetik hjælper os til ikke at flygte fra de jordnære forpligtelser i familien og på arbejdspladsen.

Ønsker vi større trofasthed, forpligtelse og engagement omkring opgaver og ansvar i menigheds- og missionsammenhæng, er der behov for kaldsbevidsthed i bred betydning.

LEDIGE INTERNATIONALE STILLINGER

Direktør til forlaget Soma Biblia i Tanzania

Bliv ansvarlig for at lede og udvikle litteraturarbejdet

Bibelskolelærer i Tanzania

Vær med til at uddanne kommende ledere til nye menigheder i det nordlige Tanzania

Teamleder i Cambodja

Få ansvar for LM's missionærer og volontører i Cambodja

Studentermisionær i Cambodja

Vær med til at udvikle en national, kristen studenterbevægelse i Cambodja

Få mere at vide

Læs mere om stillingerne på dlm.dk/stilling-som-missionaer eller kontakt LM's missionskonsulenter på 4820 7660 eller internationalejobs@dlm.dk.

anmeldelser;

Flydende og tekstnær kommentar

BOGANMELDELSE
AF HANS LUNDBY

Torben Kjær:
Matthæus Evangeliet I
(Credo Kommentaren)
Credo 2014

400 sider – 299,95- kroner.

Jeg har med stor glæde pløjet mig igennem denne kommentar til Matthæusevanget kapitel 1-13. Det er et gedigent stykke arbejde, Torben Kjær har lagt i denne omfattende bog.

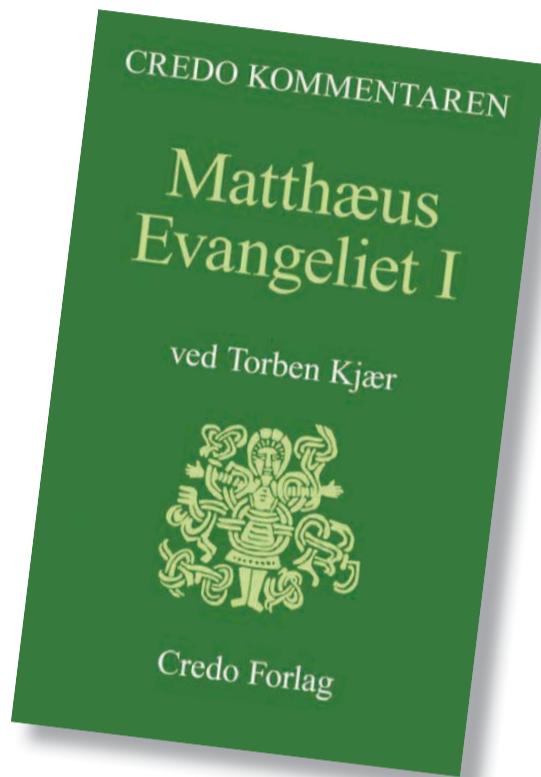
Jeg undrer mig over, at Torben Kjær ikke henviser til Øivind Andersens kommentar til Bjergprædikenen i sin oversigt af litteratur sidst i kommentaren, fordi jeg genkender udtryk, som Ø. A. også bruger. Men det kan jo kun være en ekstra anbefa-

ling af denne kommentar.

For hver nyt emne i Matthæusevangeliet indledes der med en kort og præcis disposition. Det giver en god oversigt. Jeg vil fremhæve, at den bibelske tekst sættes ind som kursiv i den fortløbende kommentar. Det gør kommentaren "flydende" og tekstnærværende.

Der er mange gode eks-kurser i bogen, hvor Torben Kjær går dybere ind i og belyser emner fra teksten.

Jeg vil pege på et par "løse" ender i kommentaren. På side 55-56 gengiver Torben Kjær Hartvig Wagners fortolkning af Betlehemsstjernen med Jupiter og Saturns konstellation på dette tidspunkt. Det kan have været det, de vise mænd så, men vi må også lade den mulighed stå åben, at vor almægtige Gud kan have vist dem en stjerne på himlen.

Nederst side 132 står der: "Har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte (den bibelske tekst) fortæller, at denne person allerede med sit begær har brudt hendes ægteskab (kommentar)." Hvis hun ikke har haft en anelse om, at en anden end hendes mand har begæret hende, så kan hun vel ikke have begået ægteskabsbrud sammen med den, der har begæret hende?"

Øverst side 135 begynder en sætning sådan: "Skilsmisse bryder ikke et ægteskab..." Hertil må man spørge: Hvad bryder så et ægteskab? Bortset fra dette spørgsmål må jeg sige, at kommentaren til Matt 5,31-32 er grundig og god.

Side 227 gennemgås Matt 8,29, hvor dæmonerne siger til Jesus: "Er du kommet her for at pine os før tiden?"

I kommentaren står der: "Før tiden er (bibelsk tekst) for tusindårsrigets oprettelse (kommentar)." Hertil må jeg sige, at det er muligt at det er den rigtige tolkning af tusindårsriget, men det kan jo også være den "kommende vrede" (Matt 3,7) – dommens dag og den evige fortabelse.

Torben Kjær skal have tak for denne grundige og opbyggelige kommentar til de første 13 kapitler. Jeg glæder mig til, at anden del kommer. Denne kommentar bør være obligatorisk for enhver forkynder – prædikanter såvel som præster.

Kommentaren er også egnet for ledere og deltagere i bibelstudiegrupper og for den, der ønsker at få belyst en tekst i Matthæusevangeliet.

Alt i alt: en anbefalelsesværdig bibeltro kommentar.

LM har en lys 4-værelses lejlighed på 114 m² + altan, kælder og have ledig fra 15.8 eller 1.9.2014. Lejligheden er af nogle bedre kendt som den tidligere missionærlejlighed.

Månedlig leje kr. 8.500 + forbrug.

Ved spørgsmål eller ønske om besigtigelse kontakt Birger Sode-Larsen på tlf. 40266725 eller mail abrbsl@almbrand.dk.

Et væsentligt bidrag til dialogen om tilgivelse

BOGANMELDELSE
AF DAN K. MÅNSSON

Flemming Bak Poulsen:
Tilgivelse er ikke for tøsedrenge
LogosMedia 2014

160 sider – 199,95 kroner.

Guds tilgivelse hører vi om i prædikener, mens den mellem menneskelige tilgivelse ikke i samme grad forkyndes. Derfor er det glædeligt, at LogosMedia udgiver en bog om tilgivelsen mennesker imellem.

Titlen er hentet fra en beretning om Marietta, som genfortælles. Det er bestemt en af bogens styrker, at fremstillingen krydres med eksempler fra virkeligheden.

Bogen beror på en skriftlig opgave i teologistudiet, og det mærkes af og til under læsningen. Der bruges en del fagudtryk, og visse passager er svært tilgængelige, hvis ikke man kender noget til psykologiens verden og

den anvendte litteratur.

Når det er sagt, så er det bestemt også værd at glæde sig over en bog, som vil i dybden og bredden.

Forfatteren vil snakke med psykologien. Psykologien uddyber vores teologiske forståelse af skyld, skam, tilgivelse og forsoning, fordi psykologi og teologi ser tingene fra hver sit perspektiv. Én afgørende forskel er dog, at tilgivelsen altid vil være større end forsøgene på at

beskrive den, fordi den mellem menneskelig tilgivelse også er af mirakuløs og guddommelig karakter.

Skyld, straf, hævn, soning, retfærdighed og skam drøftes i første del fra både en bibelteologisk og psykologisk vinkel.

I anden del, hvor bogens tankegang er lettere at følge, beskrives tilgivelsesmodeller, som bevidstgør os om, hvad der sker i tilgivelsesprocessen mennesker

imellem.

Afsnittet om tilgivelses-tvang tager livtag med nogle af de skriftsteder, krænkede mennesker anfægtes af. Det er et nyttigt arbejde til gavn for eksempel forkyndere, der skal forberede prædikener om Guds og vores tilgivelse.

Bogen er et væsentligt bidrag til en vigtig dialog om den mellem menneskelige tilgivelses væsen og vejen til tilgivelse og forsoning mellem mennesker og med livet. Derfor hilser jeg bogen velkommen og håber på en konstruktiv debat om bogens temaer.

Vi er kaldet til at tilgive, som Gud tilgiver; men jeg er uenig med forfatteren i, at vi ikke skal skelne for skarpt mellem guddommelig og menneskelig tilgivelse.

Han skriver, at grundlæggende er der kun tale om én slags tilgivelse (s.182). Jeg mener, at Guds tilgivelse er væsensforskellig fra al menneskelig tilgivelse!

Men motivationen til at slippe retten til hævn henter vi i Guds tilgivelse!

Støt LM og få fradrag i skatten

Hver gang du giver tre kroner til LM's arbejde, sparer du en krone i skat.

- Du kan uden videre trække gaver på op til 14.500 kroner fra på selvangivelsen.
- Du kan trække større beløb fra, hvis du tegner et gavebrev, hvor du forpligter dig til at give et fast beløb eller en fast procentdel af din løn i mindst ti år.

Kontakt os og få uddybet dine muligheder. Du kan læse mere på www.dlm.dk/stoet-lm

Luthersk Mission

Industrivænget 40 T 48 20 76 60
DK-3400 Hillerød E dlm@dlm.dk

Iben Thranholm; Jeg synes, at Danmark burde være kendt for noget andet end at være grænseoverskridende

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Klip; Gadefestivalen *Distortion* udstiller moralsk forfald

AF IBEN TRANHOLM
I POLITIKEN

Kommentar om den københavnske gadefestival *Distortion* i pinsen.

Problemet er, at *Distortion* har et galskabs-dna, der dybest set handler om at gå amok, drikke hjernen ud og hærge løs, og det dækker over en ekstrem tomhed og en nedbrydningskultur blandt de unge.

Det er meget, meget trist, at København er værtsby for sådan noget, for vi sender et signal til resten af verden om, at vi er i moralsk opløsning.

Folk er så sindssygt berusede og påvirkede af rusmidler, at alt kan ske. Ideen er jo, at man kommer for at

fyre den totalt af, og det er det, majoriteten gør.

Danmark har altid været kendt for det, som er ude over kanten. Det var vi med Christiania. Det var vi, da vi frigav pornoen, og for nylig promoverede vi i helt ekstrem grad homoseksuelle ægteskaber, da vi var vært for Det Internationale Melodigrandprix.

Det vil nogen sikkert kalde frisind, men der er mange lande, der synes, at vi i Danmark er gået alt for vidt. Jeg synes, at Danmark burde være kendt for noget andet end at være grænseoverskridende.

Gadefestivalen Distortion handler om at drikke og hærge, mener Iben Thranholm.

FOTO: THORBJØRN FESSEL

» Der er Gud, der bekræfter i konfirmationen – ikke konfirmanden

AF THORKIL AMBROSEN
GØRLØSE

Når jeg har været så heldig at have haft mulighed for at være med til konfirmationsgudstjenester og opleve, hvordan denne dag opleves af de unge, så bliver jeg umiddelbart glad. Men når der lyttes nærmere efter, hvad der ofte siges ved disse konfirmationsgudstjenester, kan jeg dog ikke lade være med at tænke: Hvad var det nu lige der foregik?

Det historiske om, at den katolske konfirmation var et

sakramente, og at Luther afskaffede den, og at den igen blev indført i Danmark ved en pietistisk konges påbud, skal jeg ikke gå nærmere ind på her. Men det pietistiske tankesæt er efter min opfattelse ved at tage overhånd og det på en sådan måde, at konfirmationen synes at være ved at miste sin evangelisk lutherske betydning og velsignelse. Det siges tit ved konfirmationen, at den unge nu har bekræftet sin dåbspagt og erklæret, at vedkommende vil høre Jesus til.

Det er pietistisk og ikke

evangelisk luthersk. Efter evangelisk luthersk forståelse er konfirmationen Guds bekræftelse af det løfte, han gav ved dåben. Guds ord siger, at den, der tror på mig og bliver døbt, har det evige liv. Det er Gud, der er den bekræftende i forholdet til mennesket, ikke omvendt.

En stærk betoning af, at den unge ved konfirmationen har bekræftet sin dåbspagt og samtidig siger ja til Jesus, er ikke evangelisk luthersk. Den lægger en byrde på den unges skuldre. Det vil hurtigt gå op for den unge,

at egne indsatser og ytringer ikke bærer ret langt.

Jeg vil ønske, at de unge ved konfirmationsforberedelsen og ved konfirmationsgudstjenesten får lov til at høre, at Gud elsker dem, sådan som de er, uanset om de har en stor og stærk tro eller en usynlig og vaklende tro. Gud står ved det løfte, han gav konfirmanden ved dåben.

Men til det ovenstående hører selvfølgelig også at sige, at det er sandt at konfirmanden via trosbekendelsen har udtrykt, hvad vedkommende tror på.

AF JENS OLE CHRISTENSEN

Denne gang vil vi lave en dobbelt "Løkke":

I forbindelse med at Lars Løkke Rasmussen fortsætter som Venstres formand leverede to kommentatorer følgende formuleringer tirsdag den 4. juni.

På attinget.dk skrev Erik Holstein om sin egen og andre overraskelse over udfaldet:

"Gennem næsten 12 timer var forventningen på Christiansborg, at Lars Løkke Rasmussen

omsider havde set skriften på væggen og ville benytte tirsdagens hovedbestyrelsesmøde til at trække sig ..."

Kommentator og radiovært Jarl Cordau sagde til DR-nyheder:

"Jeg kan ikke mindes et comeback af samme kaliber som det her. Det må være det største comeback, siden Lazarus steg op fra de døde."

Hvis nogle ikke lige kan finde bibelcitater i de to udtalelser, så slå op i Daniels bog 5,24-28 og Johannesevangeliet 11,1-44.

BIBELSPOR
I SPROGET

leder;

Kønsforvirring som ideal

FORTO ÅR siden vedtog det danske folketing loven om kønsneutrale ægteskaber og pålagde yderligere folkekirken at indføre kønsneutrale vielser i åben modstrid med både bibelsk etik og kirkens tradition.

For godt en måned siden blev det europæiske Melodi Grand Prix gennemført i København med en stærk profilering af transseksualitet og homoseksualitet.

Og i sidste uge vedtog Folketinget så loven om juridisk kønsskifte. Den medfører, at personer, der føler en uoverensstemmelse mellem det køn, de biologisk tilhører, og det køn, de oplever at tilhøre, nu har ret til at skifte cpr-nummer, så det stemmer overens med det oplevede køn. Og vel at mærke uden først at gennemgå en lægelig diagnosticering.

SEKSUELLE MINDRETAL HAR naturligvis krav på elementære menneskerettigheder ligesom alle andre mindretal. Det har desværre ikke altid været klart i hverken kirken eller samfundet, og derfor har der her været behov for en holdningsændring.

Men den dagsorden, som i disse år udfoldes i vores samfund, går meget videre. Vi er vidne til en kønsforvirring og i sidste ende også en nedbrydning af kønsidentiteten og i nogle tilfælde kønsforskellen. Der er tale om et værdiskred, som udvikler sig med foruroligende hast i disse år, og som vil få konsekvenser, hvis omfang vi næppe kan overskue.

Mennesker med en afvigende seksualitet har krav på mindretalsbeskyttelse, og vi skal møde dem med kærlighed og omsorg. Men det er ikke det samme som at ophæve almindelige normalitetsbegreber.

DETTE ER IKKE kun er en politisk sag. Det er også et anslag mod Guds skabelse. I skabelsesberetningen kan vi læse følgende: "Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem" (1 Mos 1,27).

Her fremgår det, at kønsforskellen er en del af Guds fantastiske skaberværk. Den sidder i vores menneskelige natur og er ikke konstrueret af samfundet. Den er en gave givet til glæde og berigelse for menneskeheden. Men dertil kommer, at kønsforskellen og kønskomplementariteten også er et udtryk for selve menneskets gudbilledlighed.

Det er derfor en meget farlig grund, vi som samfund bevæger os ind på, når kønsforvirringen bliver et ideal. Det er det, Paulus beskriver som at "udskifte Guds sandhed med løgnen" samt dyrke og tjene skabningen frem for skaberen" (Rom 1,25).

Som Guds menighed må vi klart og offentligt sige fra, når Guds gode vilje modsiges. Og samtidig må vi som hans demonstrationsfolk på jorden vise, at Guds skaberordninger og den bibelske etik er umistelige gaver, som Gud velsigner sin skabning igennem.

Lad os derfor med frimodighed og stolthed holde fast i dem i både menighedens forkyndelse og liv.

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

Lejlighed i Tønder Missionshus udlejes. Ca. 100 m² på 1. sal indeholdende vinkelstue, køkken, bad, spiseplads samt 2 værelser i kælder. Egen indgang, have. Husleje: 4000 kr. + forbrug. Kontakt Susanne: 41 25 0408.

Børnepasning i Mellemøsten

Vi er familie med to piger på 2 og 4 år, som bor og arbejder i en mindre by i Mellemøsten, hvor vi igennem ord og praktiske hjælp ønsker at bringe evangeliet om Jesus til lokalbefolkningen. Vi er udsendt af Københavnerkirken igennem OM Danmark. Vi søger en kristen pige/kvinde i 3-6 måneder fra omkring 15/9 2014, som kan hjælpe til med børnene og evt. undervise dem lidt på dansk.

Du vil være sammen med pigerne 5 formiddage eller eftermiddage om ugen og derudover være en del af familiens liv og have en ugentlig fridag. Vi kan tilbyde kost, logi og lommepenge, men ikke flybilletten (ca. 4000,-).

Det er nødvendigt, at du har et rimeligt engelsk.

Familien i syden, kristian.knudsen@om.org

lumi genbrug

Luthersk Missions genbrugsbutikker modtager gerne alt, som er for godt til at kassere, men egnet til genbrug.

Du finder os her:

AGERSKOV: Tværgade 2, tlf. 29 72 99 84

AABENRAA: Ll. Kolstrup 40, tlf. 74 75 00 80

GILLELEJE: Østergade 2, tlf. 32 62 00 56

HILLERØD: Helsingørsgade 19b, tlf. 33 12 00 56

NEXØ: Sdr. Hammer 55, tlf. 56 49 32 11

SKJERN: Svinget 10, tlf. 40 83 68 40/30 23 00 27

VIDEBÆK: Nygade 19, tlf. 42 18 42 18

lumigenbrug.dk

mindeord;

Mandag den 19. maj, en dejlig forårmorgen, døde vor ven, Eva Rejkjær 88 år. Kun godt et halvt år efter at hendes mand, Poul Rejkjær, døde.

Hun tilbragte sin sidste tid i en ældrebolig på Plejehjemmet Klokkebjerg.

I henved 50 år har vi haft den glæde at have et nært venskab med Eva. Hun var et utroligt aktivt og positivt menneske, som har været til opmuntring og hjælp for mange i sin omgangskreds. Det gælder familien som venner.

Eva havde i mange år sit arbejde på Tarm sygehus, og sidst på Plejehjemmet Klokkebjerg. Hendes tjeneste som sygeplejeske blev udført omsorgsfuldt og kærligt, krydret med visdom og humor.

En stor plads er blevet tom. Ikke mindst for den nære familie. Eva favnede dem alle, store som små, og

der var altid et godt råd at hente.

Eva og Poul havde deres faste plads i LM, så længe kræfterne tillod det. Evas sidste tid var præget af et stort savn efter Poul.

Eva blev begravet fra Skjern Kirke. Ved minde-samværet sang vi sangen *Hjemme i himmelen*, en sang, som understreger, at der har vi vort borgersamfund – frelst af nåde.

Ære være Evas minde.

Karen og
Henning Koefoed Olsen
Skjern

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Et passende omfang vil være 1.000 anslag inklusive mellemrum – med mindre særlige forhold gør sig gældende. Er det længe, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

ELMEBO

Et rigtigt hjem!

Elmebo er et kristent bofællesskab, der fungerer som hjem for 10 voksne beboere med forskellige former for nedsat funktionsevne.

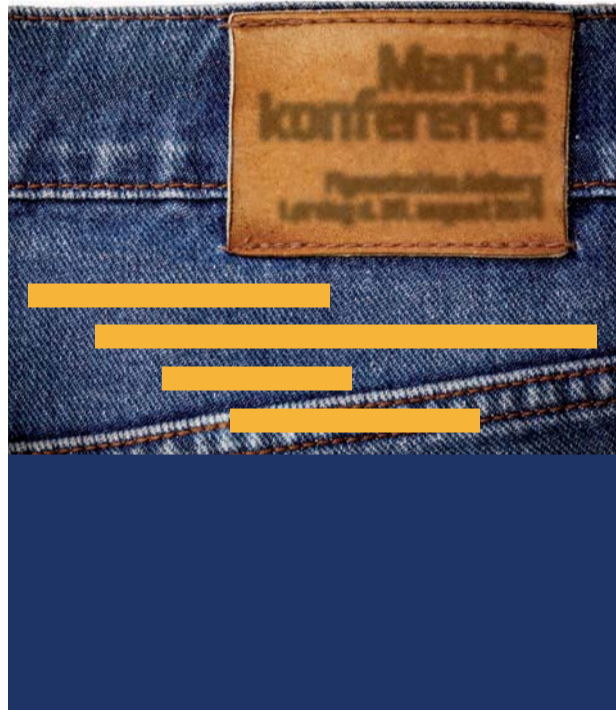
Pr. 1. august søger vi to hjemmevejledere (30-37 timer), som kan indgå i vores tværfaglige team af kompetente medarbejdere.

Vi forventer, at du har en kristen livsholdning og deler vores syn på alle mennesker som værdifulde, ligesom vi forventer, at du er pædagoguddannet, eller at du kan dokumentere tilsvarende kompetencer.

Ansøgningsfrist: 25. juni kl. 12.

-er du vores nye kollega?

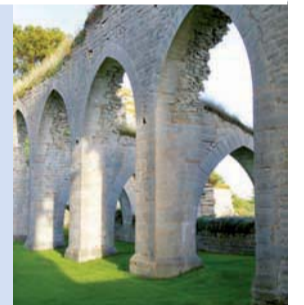
Læs mere om vores spændende stilling på www.elmebo.dk

Sverige - Lina Sandell

1.-5. aug. Vær med til at fejre Lina Sandell-dagen med museum, fødehjem og gudstjeneste. Vi hører også om Den hellige Birgitta på denne hyggelige tur.

Rejseledere: Gudrun og Henning Lysholm Christensen

Bestil katalog med unikke rejser på 7592 2022 eller læs mere på:

felix rejser.dk

Soma Biblia sparebøssen

Køb den og giv en skilling et par håndører nogle skejser en skærv

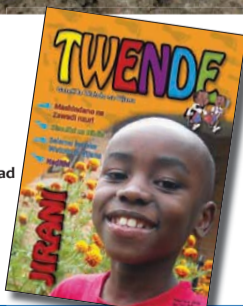
- så støtter du TWENDE

Sparebøsse-bilen er fremstillet i et større antal på et "blik-værksted" i Tanzania. Den koster 100 kr. (+ forsendelse).

Køb den lille Soma Biblia bil og brug den til privat indsamling eller i missionskredsen.

Soma Biblia udgiver det eneste kristne børneblad i Tanzania. Det er fyldt med fortællinger om Jesus, tegneserier, historier og konkurrencer.

Soma Biblia har brug for din hjælp, så bladet kan blive læst af endnu flere børn i Tanzania.

Bestil den hos
Soma Biblias Venner
2140 7250
somabiblia@somabiblia.dk

LM's hjemmesider:

d1m.dk
1mu.dk
1m-kids.dk
facebook.com/d1m.dk

penta byg a/s

HOVED- OG
TOTALENTREPRISER
PENTABYGD.K

Skoleleder søges

Skjern Kristne Friskole søger skoleleder, da vores nuværende leder har fået nyt job.

Skjern Kristne Friskole, SKF

SKF er en veldrevet skole med fokus på høj faglighed, liv, respekt og trivsel. Vi har ca. 350 elever fordelt på to spor fra 0.-9. klasse.

Vi søger en skoleleder med

- personlig kristen tro og hjerte for livsnær forkyndelse
- sans for meningsfuld pædagogisk udvikling
- lyst til og meget gerne erfaring med personaleledelse
- overblik og gennemslagskraft
- vilje til at drive skole med høj faglighed
- syn for digitale muligheder
- engagement i børns vilkår og det enkelte barn

Vi kan tilbyde

- 350 nysgerrige, forskellige børn
- engagerede lærere og pædagoger
- et meget velfungerende, åbent og erfarent lederteam
- stor forældreopbakning
- gode fysiske rammer og opdateret undervisningsmateriale

Løn: Ansættelsen sker iht. overnskomst mellem Finansministeriet og LC.

Se mere om jobbet på skrif.dk

Anne Juhl; Det var vigtigt for mig at holde fast i, at det var Guds mening, at jeg skulle være i Grønland. Ellers ville jeg være rejst hjem noget før

Missionærkald er mere end lyst til spænding

Anne Juhl: Man må bede Gud om vished – det er det, der bærer gennem årene

AF OLE SOLGAARD

90-årige Anne Juhl har i 16 år i perioder fra 1968 til 1988 været på LM's missionærplakat. Og det har hun aldrig fortrudt, altså at hun blev missionær.

Hun synes, det er trist, at så få i dag rejser ud som missionærer. Og hun kunne unde dem, der rejser ud, at de bliver der flere år.

Kald – et lidt for højtideligt udtryk?

Hun mødte selv missionærkaldet gennem flere små dryp over flere år og kontaktede LM's ledelse for at høre om konkrete muligheder.

Det endte med en årrække i Grønland, hvorfra der blev efterspurgt en enlig kvinde, der ikke var helt ung.

"Jeg ville følge Guds kald.

Anne Juhl sammen med nogle af de børn, hun underviste i Grønland.

Ja, det er måske et lidt for højtideligt udtryk. Men flere ting pegede i hvert fald i den retning. Og jeg følte tydeligt, at det var den vej, Gud ville

med mig."

"Og jeg oplevede, at det var mere at få end at miste ved det. Det hele var bestemt ikke let for mig i

Grønland. Men netop derfor var det så vigtigt for mig at holde fast i den overbevisning, at det var Guds mening, at jeg skulle være dér

på det tidspunkt. Ellers ville jeg være rejst hjem noget før," siger Anne Juhl.

For forsigtig med at prikke på skulderen
Anne Juhl reflekterer over, om hun måske selv har været for forsigtig med at

prikke andre på skulderen for at spørge, om de skulle være missionærer. Og måske kunne missionærkaldet også nævnes mere konkret i forkyndelsen, tænker hun.

Anne Juhl vil i hvert fald stærkt opfordre unge og voksne til at blive missionærer nu. Og så betoner hun, at det ikke er nok med spændings- og eventyrlyst som drivkraft.

"Det kan sagtens være spændende at være missionær. Men der er også tider, hvor det er svært og knap så spændende. Derfor må man have noget andet at holde sig til. Man må bede Gud om at give en vished om at skulle rejse. Det er det, der bærer gennem årene. Men jeg tør ikke sige noget om, hvor tydeligt det kald skal være. Det kan nok opleves ret forskelligt," siger hun.

90 år og stadig aktiv i mission

Over dørkarmen i Anne Juhls stue hænger et træskilt med en indgraveret bøn: Herre, lær mig din vej! Skiltet viser noget om den livsindstilling, der har præget hende alle årene.

Hun har for nylig passeret de 90 år, og hendes hjerte banker stadig for Jesus og andre menneskers ve og vel.

Hjertevarme og hjerte problemer

Hendes fysiske hjerte er ikke så stabilt, som det har været. Så hun føler sig af og til træt og får en del hjertemedicin og lidt kommunal hjælp til hverdagens opgaver. Alligevel sætter hun sig næsten hver dag op på sin eldrevne scooter og kører en tur ud og nyder naturen i Skjern Enge.

Da Anne Juhl inviterede til Åbent Hus på sin runde fødselsdag i maj, mødte der hundrede mennesker frem. Og hun har vel at mærke

hverken børn eller nulevende søskende.

Læser højt for gamle på plejehjemmet

Hver uge tager hun hen på Plejehjemmet Klokketjerg i nabolaget i Skjern, hvor hun står for noget højt læsning for beboerne. Når *Tro & Mission* udkommer, udvælger hun nogle relevante artikler, som hun læser højt for et 100-årigt ægtepar, hvilket er et meget taknemmeligt for.

De øvrige uger samles en anden lille gruppe på plejehjemmet en times tid for at høre Anne Juhl læse højt af diverse livshistorier, tværkulturelle nyhedsartikler og meget andet. Og så spiser de efterfølgende aftensmad sammen.

"Det er et dejligt aldersjob, jeg har fået der. Jeg ser det som en tjeneste, som Gud har lagt hen til mig. Og jeg synes, jeg selv får mere, end jeg giver. Jeg har altid godt kunnet lide at

læse op for andre. Tidligere læste jeg op for børn, og nu er det så for de gamle," fortæller Anne Juhl.

Skal du ikke være missionær?

I sine yngre år tænkte Anne Juhl, der er uddannet skolelærer, en del på, om det var Guds plan, at hun skulle på missionsmarken. Allerede som helt ung havde en gammel dame prikket hende på skulderen og spurgt: "Skal du ikke være missionær?"

Og sådan gik det. Efter 14 år som lærer i Ballum i Sønderjylland var hun i årene fra 1968 til 1973 udsendt af Luthersk Mission til Grønland, hvor hun arbejdede på et kristent børnehjem med undervisning, madlavning og børnepasning.

Anne Juhl læser højt på plejehjemmet i Skjern hver uge.

der nu hænger over hendes dørkarm.

Efter få år i Danmark tog hun igen til Grønland, hvor hun fra 1977 til 1988 var skolelærer og desuden arrangerede børneklub med kristen forkyndelse. Dengang kaldte man det teltmission; i dag vil man vel betegne det som jobmissi-

on. Hun ser tilbage på årene i Grønland med stor glæde.

Pensionist med åbent hjem

Bønnen om at være på Guds vej har også fulgt hende i pensionisttilværelsen i Skjern.

I flere år samlede hun en lille flok børn fra et par

tamilske familier i sit lille hjem, hvor de legede, spillede og hørte bibelhistorie. Hun håber, det har præget børnene, der nu er voksne, at de har hørt, at Jesus lever, og at der ikke er frelse i andet eller andre end ham.

Nogle af tamilerne besøger hende stadig i ny og næ.

Troen hviler i det, Jesus har gjort

For Anne Juhl er det svært at svare på, om hendes tro har forandret sig med tiden, men alligevel konstaterer hun, at den er mere præget af ro og hvile nu end tidligere:

"Jeg hviler mere i, hvad Jesus har gjort for mig. Jeg længes ikke efter at dø, for jeg har det jo godt – har gode venner og et dejligt sted at bo. Men jeg længes efter at flytte hjem til endnu bedre forhold," siger hun med henvisning til "de evige boliger", som Jesus har gjort klar til Guds børn.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Anne-Lene Olofson og medicinstuderende Amalie Bach-Svendsen

Mellem pinse og Sankt Hans

AF ANNE-LENE OLOFSON
SUMBAWANGA

Vi blev en søndag inviteret med i en nybygget kirke i en masai-

landsby. Det var ekstremt varmt den dag, og da kirken ikke havde døre og vinduer, der kunne lukkes, bagte solen ind over os. Lige udenfor græssede køerne, og deres lugt blandede sig med alle os svedende mennesker, der sad tæt på bænkerækkerne. Jeg fik hurtigt en slem kvalme af varmen og stanken og vidste ikke, hvordan jeg skulle klare at komme igennem de næste to til tre timers

gudstjeneste. Men så begyndte vi at synge en lovsang om lammet, der med sit blod har rensset os fra al synd. Og der skete et under for mig: Kvalmen forsvandt, og varmen generede mig ikke mere. I stedet fik jeg en stærk oplevelse af, at vi alle var søskende, der sammen priste Jesus for hans frelse. Sidst i gudstjenesten blev 24 masaiere i alle aldre døbt. Den dag

var der både glæde i himlen og på jorden! Selvom det ikke var en pinsesøndag, så blev denne gudstjeneste alligevel en slags pinseerfaring for mig. Nu nærmer vi os midsommer og dermed Sankt Hans. Årets længste dag er jo opkaldt efter Johannes Døbereren, fordi han sagde, at Jesus skulle blive større, mens han selv skulle blive mindre (Joh 3,30). Så dagene bliver kortere fra Sankt

Hans og til Jesu fødsel, hvorefter de bliver længere, indtil det atter bliver Sankt Hans. Johannes Døberer følte sig ikke værdig til at løse Jesu skorem (Joh 1,27). Men Jesus siger om ham, at der blandt kvindefødte ikke er fremstået nogen større end netop ham. Lad os elske vort land her til Sankt Hans, men også elske Jesus ligesom Johannes Døberer.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST
DANMARK
ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 21. juni 2014

lm LUTHERSK MISSION
tro & mission
inspiration | nærvær | holdning
12 | 20. juni 2014
Årgang 114

Med udgangen af juni forlader LM samarbejdet med Brødrekirken i Tanzania efter 103 år. Rukwa i Vesttanzania er det sidste sted, hvor der har været samarbejde

8-9

FOTO: ISTOCKPHOTO

Missionærkald:
Kunne det ikke gå an, hvis vi lidt mere konkret udfordrede hinanden til opgaver i det internationale missionsarbejde? Vi må gerne turde prikke til nogen!

10

Det er på høje tid, at Kristine i Danmark tager bladet fra munden, mener debattør Iben Thranholm

7

Keld og Samir mødtes på Viborg busstation i marts 2013. I dag læser de i Bibelen sammen hver uge

5

Anne Juhl var missionær i Grønland i 16 år. Hun mødte Guds kald gennem flere små dryp over flere år

15